

Хрысьціянскі Праваабарончы Дом

Маніторынг
парушэньняў правоў
хрысьціянаў у Беларусі
ў 2006 годзе

Менск 2007

Шаноўныя сябры!

Прадстаўляем вашай увазе Маніторынг парушэнняў
правоў хрысціянаў, праведзены ініцыятывай
ХРЫСЦІЯНСКІ ПРАВААБАРОНЧЫ ДОМ

«Для защиты своих прав беларуские христиане впервые прибегли к крайним мерам»

Комментарий юриста Дины Шавцовой к «Мониторингу нарушений прав христиан в 2006 году».

Основываясь на информации, собранной в рамках Мониторинга нарушений прав христиан, следует особо отметить тот факт, что в 2006 году верующих стали подвергать административным арестам за религиозную деятельность, а именно за проведение религиозных мероприятий (богослужений и семинара) без соответствующего разрешения местного исполнительного и распорядительного органа. Законодательное основание для применения мер административной ответственности за проведение религиозного собрания без соответствующего разрешения появилось в 1999 году — известный Декрет Президента Республики Беларусь № 36 (принят после трагических событий на Немиге); впоследствии определенные нормы появились в Законе РБ «О массовых мероприятиях», Законе РБ «О свободе совести и религиозных организациях», также была «подкорректирована» ст. 167-1 Кодекса об административных правонарушениях РБ (КоАП РБ). Поначалу за богослужения без соответствующего разрешения верующим выносили предупреждения, затем стали применять штрафы, а в 2006 году — административные аресты. Это опасная тенденция. Ведь может дойти и до введения уголовной ответственности за религиозную деятельность без государственного разрешения, как это было в советские времена.

В связи с этим необходимо напомнить нашим законодательным и правоприменительным органам, что Беларусь взяла на себя обязательства по ряду международных договоров, которыми закреплено право граждан на свободу совести и вероисповедания, на исповедание религии как единолично, так и сообща с другими, на свободное распространение своих религиозных убеждений. При этом «свобода исповедовать религию или убеждения подлежит лишь ограничениям, установленным законом и необходимым для охраны общественной безопасности, порядка, здоровья и морали, равно как и основных прав и свобод других

лиц» (п. 3 ст. 18 Международного пакта о гражданских и политических правах).

Особо отличают 2006 год следующие факты:

— размер применяемых в качестве меры ответственности штрафов за проведение религиозных мероприятий без разрешений значительно увеличился;

— отказ государственных органов большому количеству иностранных священнослужителей, особенно католических, в согласовании религиозной деятельности по причинам, не основанным на законе;

— впервые в 2006 году верующие различных конфессий (евангельской и католической) при отстаивании своих религиозных прав прибегли к такой крайней мере, как голодовка.

В Законе РБ «О свободе совести и религиозных организациях» в редакции 2002 года (предыдущий Закон «О свободе вероисповедания и религиозных организациях» был принят в 1992 году) появились такие нормы, которые на практике ограничивают право на свободу религии, в частности на совместное исповедание религии путем проведения богослужений (религиозных собраний). Часть первая ст. 14 Закона устанавливает, что «религиозной общиной признается объединение в пределах территории одного или нескольких населенных пунктов группы граждан Республики Беларусь, являющихся приверженцами единого вероисповедания, для совместного исповедания веры и удовлетворения иных религиозных потребностей», а в части первой ст. 16 утверждается, что «религиозные организации подлежат обязательной государственной регистрации». Получается, если десять или пятнадцать единоверцев в одном населенном пункте, хотя бы регулярно собираться вместе для молитв, изучения Библии, то они по действующему Закону должны в обязательном порядке зарегистрировать религиозную общину. А чтобы зарегистрировать общину, необходимо не только иметь в своем составе не менее двадцати членов, но также найти подходящее помещение для юридического адреса, подготовить устав и соблюсти другие формальности.

Если религиозная община не зарегистрирована, то какие-либо проводимые ею религиозные собрания по нынешнему законодательству являются незаконными и влекут ответственность по ст. 193 КоАП РБ. Ранее, особенно до 1999 года, верующие с такими проблемами не сталкивались. В единичных случаях, когда граждан привлекали к ответственности по ст. 193 КоАП РБ, в судебном порядке такие постановления чаще всего отменялись.

Есть еще одна серьезная проблема, созданная законодательством, в том числе и Законом. Если религиозная община зарегистрирована, но проводит свои богослужения в здании, не являющимся культовым (дом культуры, частный дом и т. п.), без соответствующего разрешения, то организатора могут привлечь к административной ответственности по ст. 167-1 КоАП РБ. Из Мониторинга видно, что верующих чаще всего привлекали к ответственности именно по этой статье.

Для того чтобы не поддаваться давлению в первую очередь необходимо знать свои права, которые закреплены в нормах Конституции РБ и международных актах. Если гражданина привлекают к административной ответственности, то, как участник соответствующего процесса, он наделен рядом прав, которые закреплены в Кодексе об административных правонарушениях. Гражданин всегда имеет право на обжалование незаконных действий должностных лиц и незаконных актов. «Каждому гарантируется защита его прав и свобод компетентным, независимым и беспристрастным судом в определенные законом сроки» (ст. 60 Конституции Республики Беларусь). Чтобы эффективно защитить нарушенное право, конечно же, лучше всего обратиться за помощью к профессиональному юристу, который сможет оказать квалифицированную правовую помощь.

«Бороться за свои права можно и в нашем государстве»

Комментарий Сергея Луканина, юриста религиозной общины Союза Христиан Полного Евангелия «Новая жизнь», г. Минск.

Вне всяких сомнений, в вопросе нарушения прав верующих в Республике Беларусь мы сталкиваемся именно с проявлением государственной идеологии, а не с перегибами на местах.

Проводя в жизнь свою идеологию, государство наделило государственные органы по делам религий огромными полномочиями. В некоторых соответствующих положениях прямо указано о наделении данных органов функциями контроля за деятельностью церкви.

Госорганы по делам религий не только контролируют, но и вмешиваются в деятельность церквей. Пример с трудоустройством католических священников является в этом плане весьма выразительным.

Сложно отстаивать права верующих в такой ситуации — ведь нам противостоит вся государственная машина с милицией, судами, различными контролирующими органами. Но основной проблемой остается пассивная позиция самих верующих, позиция, отчасти основанная на страхе, который господствует в белорусском обществе.

Однако мы видим, что государственная власть, создавшая атмосферу страха и подавления инакомыслия, оказывается неспособной противостоять смелым, дерзновенным выступлениям верующих в защиту своих конституционных прав.

Пример с церковью «Новая жизнь» является воодушевляющим. В 2002 году церковь приобрела на законном основании здание коровника. Не получив от властей разрешения на строительство нового или на реконструкцию имеющегося здания, верующие просто отремонтировали коровник, не нарушая ни габариты, ни планировку. В 2004 году здание было полностью восстановлено и подготовлено для проведения богослужений, но власти не разрешили верующим проводить богослужения даже в собственном здании, не потрудившись при этом обосновать свой запрет нормами закона.

На общем собрании верующих было принято решение проводить богослужения в собственном здании без разрешения властей. Альтер-

нативы просто не было — все без исключения райисполкомы г. Минска отказали нам в проведении богослужений на их территории.

Третий год верующие церкви «Новая жизнь» ведут нелегкую борьбу с государственной машиной, но факт остается фактом: ни на минуту здание церкви не было закрыто, каждый день в нем проходят богослужения, молитвы и другие мероприятия.

На собственном опыте мы убедились, что бороться за свои права можно и в нашем государстве, надо просто освободиться от оков лжи и страха. Бог всегда на стороне правды.

Только далекий от действительности человек может не видеть тех перемен, которые происходят сейчас в обществе и государстве. Активная позиция каждого человека, отстаивание правды, несогласие с ложью, отсутствие компромисса со своей совестью — это залог скорейшего наступления новой общественной реальности, где свобода, справедливость, стремление к истине станут основой духовного климата.

Маніторынг парушэнняў правоў хрысьціянаў у Беларусі ў 2006 годзе

КАМУНІКАТ

За сэмінар з удзелам служыцеля пратэстанцкай царквы звольнена 15 супрацоўнікаў дома культуры г. Валожнына, Менская вобл.

Раённы Дом культуры г. Валожнына, Менская вобл.

28 сьнежня 2006 г. зь ініцыятывы аддзела культуры Валожынскага райвыканкаму ў Доме культуры прайшоў сэмінар на тэму сям'і з удзелам Уладзімера Голікава, служыцеля менскай царквы «Дабравесьце». Уваход на мерапрыемства быў вольным, у залі прысутнічала каля 40 чалавек. На дваццатай хвіліне сэмінара вы-

ступ служыцеля быў перарваны намесьнікам старшыні Валожынскага выканкаму па ідэалёгічнай працы А. Бобрыкам, які запатрабаваў неадкладна спыніць лекцыю.

Праз два дні, **30 сьнежня**, была праведзеная пазачарговая нарада райвыканкаму, на якой было прынятае рашэньне аб звальненьні пятнаццаці супрацоўнікаў Дома культуры.

Сяргей Яску, пастар мясцовай царквы «Вефіль» Эвангельскіх Хрысьціянаў Баптыстаў так пракаментываў сытуацыю: «Рашэньне, прынятае выканкамам, неправамоцнае. Прадстаўнікі ўлады ўжо даўно спрабуюць ліквідаваць усякае супрацоўніцтва эвангельскіх хрысьціянаў з грамадзкімі арганізацыямі. Напрыклад, пасля правядзеньня ў школах Валожнына спартовага клюбу «Авана», веруючым нашай царквы было забаронена наведваць любыя ўстановы адукацыі. Больш таго, праз аддзел адукацыі за подпісам намесьніка старшыні па ідэалёгіі А. Бобрыка, выйшла распараджэньне распытаць школьнікаў, якую нядзельную школу яны наведваюць. Калі дзеці адказвалі, што пратэстанцкую, то выкладчыкі павінны былі паразмаўляць з бацькамі гэтых дзяцей.

Мы, як царква і як прыватныя асобы, зараз пазбаўленыя права наведваць грамадзкія мерапрыемствы і іх арганізоўваць».

Ліквідавалі грамадскую арганізацыю «Пакаленьне». Прычына ліквідацыі — рэлігійная дзейнасьць сябраў арганізацыі

25—26 студзеня адбылося паседжаньне Вярхоўнага Суда РБ, дзе на павестку дня было вынесенае пытаньне аб ліквідацыі Міжнароднай грамадзкай арганізацыі «Пакаленьне». Фармальнай падставай стала заява з боку Мінюста пра адсутнасьць у арганізацыі юрыдычнага адрасу і зьвязаныя з гэтым неаднаразовыя парушэньні заканадаўства. Узначальваў аб'яднаньне вернік царквы Эвангельскіх Хрысьціянаў Баптыстаў Глеб Ярмакоў. Сваімі мэтамі ГА «Пакаленьне» бачыла працу з моладзьдзю і асьветніцтва. На судзе сябрам арганізацыі ў віну ставілася рэлігійная дзейнасьць.

У выніку абвінавачваньне не было даказана і адхіленае судом, аднак на рашэньне аб ліквідацыі гэта не паўплывала. Трэба зазначыць, што арганізацыя згубіла юрыдычны адрас пасля візыту прадстаўнікоў АБЭЗ ва ўстанову, якая прадстаўляла памяшканьне для юрыдычнага адрасу ГА «Пакаленьне».

Пастар Георгій Вязоўскі

За багаслужэньне — у турму

3 сакавіка пастар менскай баптысцкай царквы «Запавет Хрыста» Георгі Вязоўскі быў асуджаны на 10 сутак адміністрацыйнага арышту за правядзеньне багаслужэньня без адпаведнага дазволу (арт. 167-1 Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэньнях). Рашэньне вынес суд Партызанскага раёну г. Менска.

Пасля візыту на нядзельнае служэньне супрацоўніка адміністрацыі Партызанскага раёну Н. Філіпкова і ўчастковага міліцыянта на пастара быў складзены пратакол,

у якім, у прыватнасці, было запісана, што пастар Г. Вязоўскі «паўторна праводзіў рэлігійны сход у сваім уласным жылым доме... з правядзеннем малітваў і рэлігійных сьпеваў... без адпаведнага дазволу. Прысутнічала каля дваццаці чалавек».

Н. Філіпкоў і ўчастковы прайшлі ў прыватны дом, ня маючы на гэта дазволу гаспадара памяшкання і здымалі прысутных на фотакамеру, чым парушылі арт. 29 Канстытуцыі РБ аб недатыкальнасці жылля.

Суд прызнаў пастара віноўным, і, улічваючы тое, што за падобнае парушэнне Г. Вязоўскаму ўжо было вынесенае папярэджанне, суд прызначыў яму самае жорсткае пакаранне — 10 сутак арышту.

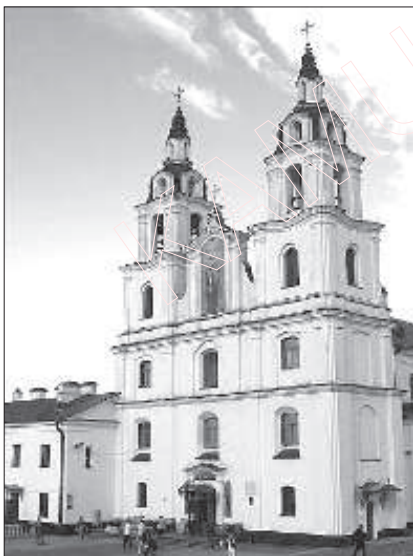
Рэлігійная грамада «Запавет Хрыста» налічвае каля 40 чалавек, служэньні праводзяцца ў прыватным доме ў Менску.

13 сакавіка, пасля заканчэння тэрміну арышту, каб сустрэць пастара Г. Вязоўскага са спэцпрыёмніка-размеркавальніка каля брамы СПР на вул. Акрэсьціна сабралася каля 30 чалавек. Людзі былі адціснутыя АМАПам на адлегласць 200—300 мэтраў ад будынку спэцпрыёмніка. Сустрэць пастара дазволілі толькі жонцы і бацькам Г. Вязоўскага.

Вярхоўны Суд ліквідаваў РГА «Саюз праваслаўнай моладзі імя Сьвятога Георгія Пераможцы»

3 сакавіка рашэннем Вярхоўнага Суду ліквідавана арганізацыя праваслаўнай моладзі «Саюз праваслаўнай моладзі імя Сьвятога Георгія Пераможцы». Позва аб ліквідацыі ў Вярхоўны Суд была перададзеная Міністэрствам юстыцыі.

На момант ліквідацыі «Саюз праваслаўнай моладзі» ачольваў

*Катэдральны сабор Святога Духа,
г. Менск*

вядомы грамадзкі дзеяч Мікола Астрэйка. Грамадзкае аб'яднанне было зарэгістраванае 12 красавіка 1999 году. Рашэнне аб ліквідацыі вынесла судзьдзя Вярхоўнага Суду Ларыса Філіманіхіна.

На Сяргея Цвора, біскупа Саюза Хрысьціянў Веры Эвангельскай па Менская вобласці, заведзеная адміністрацыйная справа

*Сяргей Цвор, біскуп Саюза Хрысьціянў Веры
Эвангельскай па Менскай вобласці*

выканкаму, і таму парушаюць арт. 167 Адміністрацыйнага Кодэксу. Парушэнне караецца арыштам на тэрмін ад 3 да 15 сутак, альбо штрафам ад 30 да 150 мінімальных адзінак (ад 900 тысячаў да 4,5 млн рублёў). Аднак у выніку справа была закрытая і да суду не дайшла.

Адміністрацыйная справа па арт. 167-1 была заведзеная ў судзе Маскоўскага раёна г. Менска на Сяргея Цвора, біскупа Саюза ХВЭ ў Менскай вобласці. Аб гэтым стала вядома **13 сакавіка** 2006 году. Біскупу інкрымінуецца адказнасць за тое, што ў будынку на вул. Курганнай (Малінаўка), які зьяўляецца прыватнай уласнасцю С. Цвора, адбываюцца багаслужэньні. Гэтыя сходы разглядаюцца ўладамі як «правядзеньне масавых рэлігійных сходаў у непрадугледжаным дзеля гэтага месцы», без дазволу

На Кастрычніцкай плошчы арыштаваны галава баптыстаў Грузіі

Падчас паслявыбарчых акцыяў пратэсту ў Менску, вечарам **20 сакавіка**, былі затрыманыя тры грамадзяніны Грузіі: Ладо Гагішвілі, дырэктар Цэнтру рэлігійных даследаванняў Грузіі, дыякан Басіл Кахабідзе і Малхаз Сангулашвілі, глава Аб'яднання баптысцкіх цэркваў Грузіі, а таксама быў арыштаваны грамадзянін Беларусі, які іх суправаджаў. Пасля сутак у няволі, допытаў і нават пагрозаў расстрэлам, а таксама афіцыйнага пратэсту МЗС і парламэнту Грузіі, грамадзян замежнай краіны дэпартавалі на радзіму.

«Я быў у вопратцы святара, таму прадстаўнікам беларускай улады было вельмі лёгка мяне заўважыць, — паведаміў біскуп Малхаз Сангулашвілі. — Улада ў асобе КДБ адмоўна паставілася да нас як да прадстаўнікоў рэлігійных арганізацыяў. Яны лічаць, што служыцелі цэркваў ня маюць права ўмешвацца ў палітычную барацьбу. Гэтае ўмяшальніцтва яны ўбачылі ў тым, што мы прыехалі ў Менск і хацелі памаліцца з народам на Кастрычніцкай плошчы. Галоўнае нашае сьведчаньне заключаецца ў наступным: як вернікі, так і нехрысьціяне павінны прымаць удзел у вызваленьні беларускага народу. Гэты народ заслугоўвае свабоды і дэмакратыі».

Каталіцкі святар асуджаны на 10 сутак знявольеньня

У ноч на **24 сакавіка** а. Андрэй Сідаровіч з Воршы, манах каталіцкага Ордэну Марыянаў быў затрыманы разам з удзельнікамі наметавага мястэчка на Кастрычніцкай плошчы ў Менску. Каталіцкі святар быў асуджаны на 10 сутак знявольеньня. Пакараньне а. Андрэй адбыў у Жодзінскай турме.

На плошчы святар займаўся душпастырскай працай з жыхарамі наметавага мястэчка.

а. Андрэй Сідаровіч

Юрыст Сяргей Шайцоў асуджаны на 10 сутак за арганізацыю сэмінара з удзелам замежнага прапагандыста

Юрыст Сяргей Шайцоў з жонкай

З **22 па 24 сакавіка** ў Менску праходзіў сэмінар аб хрысьціянскім сьветапоглядзе і яго ўплыве на розныя сфэры жыцця. Сэмінар праводзіў Дэраў Мілер, аўтар кнігі «Навучыце народы». Арганізатарам выступіла арганізацыя «Хрысьціянская Дзелава Ініцыятыва». Сэмінар праходзіў у адной з кавярняў Менску.

На трэці дзень сустрэчы ў памяшканьне кавярні ўвайшлі прадстаўнікі міліцыі і КДБ і абвясцілі сэмінар незаконным. На Сяргея Шайцова, верніка з пратэстанцкай царквы, быў складзены пратакол, як на арганізатара «масаванага несанкцыянаванага мерапрыемства». Суд прызнаў яго віноватым па арт. 167 Адміністрацыйнага кодэксу. Адрозна ж пасля суду С. Шайцоў быў дастаўлены ў спэцпрыёмнік-размеркавальнік для адбыцця тэрміну арышту.

За словы зь Бібліі на плякаце — штраф 5,5 мільёнаў рублёў

5 красавіка грамадзкі актывіст з г. Віцебска Барыс Хамайда быў аштрафаваны на 180 базавых велічынь. Прычынай адміністрацыйнага пераследу стаў плякат з цытатай зь Бібліі «Той, хто вытрымае ўсё, уратаецца!», зь якім Б. Хамайда выйшаў у цэнтр гораду, пратэстуючы супраць папярэдніх вынікаў галасавання на выбарах прэзідэнта.

Супрацоўнікі міліцыі Чыгуначнага РАУС г. Віцебска расцанілі словы з Эванелья паводле Мацьвеева як «выказваньне грамадзкіх і палітычных інтарэсаў». Судзьдзя Чыгуначнага суду г. Віцебска Юры Урбан аштрафаваў Б. Хамайду на 5 мільёнаў 580 тысяч рублёў за правядзеньне несанкцыянаванай акцыі. Барыс Хамайда сваёй віны не прызнаў і з рашэньнем суду не пагадзіўся.

Сям'ю Васіля Юрэвіча, адміністратара царквы «Новае жыццё», выключылі з асацыяцыі шматдзетных сем'яў

Эвагельскія веруючыя Сьвятлана і Васіль Юрэвічы, бацькі чатырох дзяцей, у сярэдзіне траўня атрымалі паведамленьне пра выключэньне зь Беларускай Асацыяцыі шматдзетных сем'яў. Прычынай выключэньня стала тое, што Юрэвічы выступілі супраць палітызацыі дзіцячага спартовага сьвята «Мама, тата, я — дружная сям'я», у якім удзельнічалі іх дзеці. Сьвята адбывалася ў сярэдзіне траўня 2006 года.

Васіль і Сьвятлана Юрэвічы зь дзецьмі

Паводле загаду чыноўнікаў, перад пачаткам спаборніцтваў павінна была адбыцца цырымонія ўзьняцьця сьцяга пад гукі гімна. Падчас гэтай цырымоніі дзеці павінны былі стаяць і глядзець на сьцяг. Гэта абурыла бацькоў. У выніку Васілю і Сьвятлане Юрэвічам забаранілі прыводзіць дзяцей на спаборніцтвы і выключылі іх сям'ю з Асацыяцыі шматдзетных сем'яў з фармулёўкай «за непавагу да дзяржаўных сымбаляў».

Пастара абавязалі выплаціць штраф за правядзеньне багаслужэньня

18 траўня адміністрацыйная камісія выканкаму г. Кобрына, Берасьцейскай вобласьці прызнала прастэстанцкага пастара Ілью Радкевіча вінаватым у парушэньні арт. 193 КоАП і абавязала яго выплаціць штраф у памеры 150 тыс. рублёў. Артыкул 193 КоАП прадугледжвае адказнасьць за парушэньне Закона «Аб свабодзе веравызнаньня і рэлігійных арганізацыях».

Паводле словаў Галіны Куксюк, сакратара адміністрацыйнай камісіі Кобрынскага выканкаму, сутнасьць правапарушэньня была ў тым, што рэлігійная суполка, якая рэгулярна зьбіраецца для багаслужэньняў, не зарэгістравала свой Статут. У разглядзе гэтай справы камісія выканкаму абпіралася на пратакол, які быў складзены ўчастковым міліцыянтам. Пастар І. Радкевіч адмовіўся падпісаць гэты пратакол і заявіў, што разгляд павінны адбывацца ў судовым парадку.

Ілья Радкевіч зьяўляецца пастарам Аб'яднаньня цэркваў Хрысьціянства Веры Эвангельскай пас. Повець Кобрынскага раёну Берасьцейскай вобласьці. Царква налічвае каля 50 вернікаў.

У Берасьці арыштаваны веруючыя эвангельскіх цэркваў гораду, удзельнікі флэш-мобу «Вахта маўчаньня» у падтрымку беларускіх палітзьяволеных

Акцыяй маўклівага чытаньня Бібліі эвангельскія хрысьціяне г. Бярэсьця выказалі салідарнасьць з усімі беларускімі палітзьяволенымі.

Удзельнікі флэш-мобу «Вахта маўчаньня» чытаюць Біблію на цэнтральнай плошчы г. Берасьця

нымі, а таксама з 36 актывістамі «Маладога Фронту», якія абвесьцілі галадоўку пратэсту. Каля дзесяці чалавек — веруючых пратэстанцкіх цэркваў — прынялі ўдзел у «Вахце маўчаньня». Удзельнікі «Вахты» вырашылі на працягу сутак моўчкі чытаць Біблію на пл. Леніна ў цэнтры Берасьця.

Раніцай **3 чэрвеня** міліцыя затрымала 5 пратэстантаў, якія былі дастаўленыя ў гарадзкі суд. Трое з іх — Натальля Касцюковіч, Юры Бакур і Юры Кліменка былі прызнаныя «віноўнымі ў парушэньні правілаў правядзеньня рэлігійных сабраўняў», і атрымалі папярэджаньне.

Адна з удзельніц акцыі «Вахта маўчаньня» Натальля Касцюковіч заявіла, што падтрымка палітычных зьняволеных сёньня — гэта грамадзянскі абавязак беларускіх хрысьціянаў. «Пасьля вынікаў прэзідэнцкіх выбараў і падзеяў, якія адбываліся ў сакавіку ў Менску, людзі зь некалькіх пратэстанцкіх цэркваў Берасьця адчулі ў сваім сэрцы памкненьне да малітвы і актыўнага дзеяньня дзеля пераменаў у Беларусі, — гаворыць Натальля. — Менавіта таму мы прынялі ўдзел у «Вахце маўчаньня».

Судовае разбіральніцтва вернікаў царквы «Новае жыцьцё» г. Менска не спыняецца

Сутнасьць канфлікту — прызнаньне права на ўладаньне будынкам царквы па вул. Кавалёва, 72 г. Менску за рэлігійнай грамадой. На працягу амаль двух год улады ціснучь на царкву, вымушаючы вернікаў адмовіцца ад правоў на ўладаньне будынкам і імкнучыся прымусова выкупіць яго.

22 чэрвеня адбылося чарговае паседжаньне па справе, у якой царква «Новае жыцьцё» патрабуе ад Менгарвыканкаму аформіць дакумэнты на будынак па вул. Кавалёва, 72, як на культавы.

У судзе прынялі ўдзел прадстаўнік сталічнага выканкаму, а таксама начальнік упраўленьня генэральнай забудовы Камітэта архітэктуры і будаўніцтва Аляксей Вага. Паседжаньне было папярэднім, бакі выклалі сваё меркаваньне па гэтым пытаньні. У прыватнасьці прадстаўнік «Менскай архітэктуры» паведаміў, што для разьмяшчэньня ў горадзе царквы павінна прымацца асобнае рашэньне Менгарвыканкаму. Юрыст «Новага жыцьця» Сяргей Луканін адзначыў, што «вернікі неаднаразова падавалі заявы з просьбай разьмясьціць царкву на якой-небудзь тэрыторыі ў Менску, аднак адказ на гэтыя просьбы быў адзін: да 2010 году ўсе ўчасткі зямлі пад культавыя будынкі ўжо разьмеркаваныя».

7 чэрвеня у адказ на допіс намесьніка старшыні Менгарвыканкаму М. С. Ціцянкава, пастар царквы «Новае жыцьцё» Вячаслаў Ганчарэнка накіраваў ліст старшыні выканкама Міхаілу Паўлаву. Пастар Ганча-

рэнка прапанаваў М. Паўлаву «неперадузята паглядзець на сытуацыю збоку і ўбачыць, што перажылі і адчулі вернікі царквы, хрысьціяне, жыхары Менску, якія апынуліся пад жорсткім ціскам гарадскіх уладаў». У лісьце пастар распавядае, як паводле волі чыноўнікаў у сталіцы не знайшлося памяшканьня для царквы, якое можна было б узяць у арэнду, і таму вернікі былі вымушаныя зьбірацца па нядзелях пад адкрытым небам у любое надвор'е. А калі прыхаджане ўсё ж такі набылі ўласны будынак, улады аб'весылі там сабраньні незаконнымі. Напрыканцы пастар В. Ганчарэнка выказаў надзею, што канфлікт будзе пераадолены.

Вернікі занепакоеныя прыняцьцём новага Закона «Аб агульнай сярэдняй адукацыі»

16 чэрвеня Савет Рэспублікі ўхваліў прыняцьцё новага Закону «Аб агульнай сярэдняй адукацыі». У траўні Закон падтрымалі дэпутаты Палаты прадстаўнікоў Рэспублікі Беларусь. Зьмены, якія адрозьніваюць новы Закон ад папярэдняга, насцьцярожалі прадстаўнікоў настаўніцкай супольнасьці, бацькоў, вернікаў розных дэнамінацыяў.

Паводле новага Закону істотна абмяжоўваюцца правы бацькоў — законных прадстаўнікоў дзіцяці — прадстаўляць інтарэсы сваіх дзяцей. У прыватнасьці, бацькі пазбаўляюцца права выбіраць форму адукацыйнага працэсу. Гэта значыць, што тыя сем'і, якія пажадаюць навучаць сваіх дзяцей па-за дзяржаўнай сыстэмай агульнай сярэдняй адукацыі, будуць пазбаўленыя такога права.

«Наколькі вядома, школа ў нас сьвецкая, а гэта значыць, што сьветапогляд і мараль, якія там выкладаюцца, таксама сьвецкія. А што рабіць тым бацькам, якія хочуць навучаць сваіх дзяцей паводле Бібліі? — пытаецца Сьвятлана Сьветлая, пэдагог, спэцыяліст у галіне адукацыі. — Чаму бацькоў, якія маюць найвялікшую адказнасьць за дзяцей, пазбаўляюць права выбіраць, якім чынам вучыць сваё дзіця?»

Рух так званых дамашніх школаў у Беларусі толькі набірае моц. Веруючыя бацькі, занепакоеныя засільлем ідэалёгіі, несвабоды і ціску на дзяцей зь веруючых сем'яў у беларускіх школах, вучаць сваіх дзяцей дома. Да апошняга часу законы Рэспублікі Беларусь дазвалялі атрымліваць адукацыю па-за школьнымі сьценамі і прадугледжвалі сыстэму ацэнкі ўзроўню ведаў такіх вучняў. Як правіла, дзеці з дамашніх школаў паказвалі вельмі высокі ўзровень ведаў. Ці захавецца такая

магчымасьць і надалей? Адказ на гэтае пытаньне ўсё больш клапаціць беларускіх хрысьціянаў.

«Шэраг вельмі важных пытаньняў, звязаных з прыняцьцём новага Закону не былі вынесеныя на шырокае абмеркаваньне. Ніхто не спытаўся меркаваньня тых, каго Закон тычыцца ў першую чаргу — бацькоў і пэдагогаў, — кажа С. Сьветлая. — Там увесь час гаворыцца аб захаваньні псыхічнага і фізычнага здароўя нашых дзяцей, але ўмовы, у якія ставяцца дзеці, могуць ім толькі пашкодзіць».

Пастара баранавіцкай царквы Саюза Хрысьціянаў Веры Эвангельскай аштрафавалі на 4 мільёны рублёў

2 ліпеня Сяргея Пазьняковіча, пастара баранавіцкай царквы пяцідзясятнікаў «Збаўленьне», за правядзеньне абраду масавага хрышчэньня Баранавіцкі суд аштрафаваў на чатыры мільёны рублёў. Прычынай судовага перасьледу стала тое, што на хрост не было дазволу мясцовых уладаў.

Рэлігійная супольнасьць «Збаўленьне» — самая буйная на Берасьцейшчыне. Яна налічвае каля 1500 вернікаў. Дазвол, згодна з законам, трэба браць у гарвыканкаме, бо хрост у вадзе разглядаецца ўладамі як правядзеньне вулічнага масавага мерапрыемства.

Пастар Сяргей Пазьняковіч

Царква «Збаўленьне», Баранавічы

не вулічнага масавага мерапрыемства. Чыноўнікі не далі афіцыйнага дазволу, матывуючы гэта тым, што вада не адпавядае санітарным нормам. Але хрост адбыўся. Летась гарадзкія ўлады аштрафавалі пастара на 100 000 рублёў за несанкцыянаванае набажэнства.

Вярхоўны Суд пакінуў у сіле рашэнне аб ліквідацыі рэлігійнай супольнасці «Запавет Хрыста»

Паседжаньне па гэтай справе адбылося **13 ліпеня**. «Запавет Хрыста» — рэлігійная супольнасць, якая была ліквідаваная рашэннем Менскага гарадскога суда 6 траўня гэтага году. Вярхоўны Суд прызнаў рашэнне аб ліквідацыі правамоцным.

Афіцыйнай прычынай ліквідацыі стала тое, што юрыдычны адрас царквы не адпавядае новаму Закону аб грамадзкіх арганізацыях. У сакавіку гэтага году за правядзенне несанкцыянаванага багаслужэння пастар царквы «Запавет Хрыста» Георгі Вязоўскі адбыў пакаранне 10 сутак арышту.

Шматдзетныя бацькі, вернікі эвангельскіх царкваў, і іх дзеці былі прымусова вывезеныя ўладамі з адпачынку ў в. Ціжышкі Смаргонскага раёну

Адпачынак, арганізаваны шматдзетнымі сем'ямі, праходзіў у в. Ціжышкі Смаргонскага раёна Гродзенскай вобл. на тэрыторыі і ў будынках, якія зьяўляюцца прыватнай ўласнасцю. Усяго на адпачынку знаходзіліся каля 60 чалавек, зь іх 45 дзяцей.

9 жніўня мясцовыя ўлады пры дапамозе 12 вайскоўцаў памежнай службы прымусовым чынам вывезлі ўдзельнікаў адпачынку ў Менск.

Бацькі накіравалі скаргу ў Менгарвыканкам за гэтыя дзеянні. У адказе, падпісаным намеснікам старшыні гарвыканкама М. С. Ціцянковым гаворыцца, што «рашэнне аб спыненні калектыва на адпачынку на хутары было абумоўленае неабходнасцю ліквідацыі прычын, якія пагражалі жыццю і здароўю дзяцей». Удзел супрацоўнікаў Камітэту па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў тлумачыцца «прыналежнасцю часткі бацькоў і дзяцей да рэлігійных абшчынаў Хрысціянскай Поўнага Эвангелья і неабходнасцю высьвятлення абставінаў арганізацыі калектыва на хутары». Пры гэтым у лісьце было напісана што, «паўнамоцтвы службовых асобаў перавышаныя не былі».

Айцу Аляксандру Шрамку Эпархіяльная рада параіла не карыстацца інтэрнэтам

а. Аляксандар Шрамко

Эпархіяльная рада Беларускага Экзархату РПЦ паставіла параіць а. Аляксандру Шрамку кінуць дзейнасць у інтэрнэце і засяродзіць свае высілкі беспасярэдне на пастырстве.

Прычына такога рашэння ў тым, што а. Аляксандар пісаў публіцыстычныя артыкулы на актуальныя пытанні царкоўнага жыцця ў Беларусі і публікаваў іх на сайце «Царква» і ў «Жывым журнале».

Рэфэрэнт у сувязях з СМІ Беларускага Экзархату архімандрыт Аляксей (Шынкевіч), адзначае, што публікацыях а. Аляксандар Шрамко выказваў меркаваньні, якія «не адпавядаюць высокаму сану праваслаўнага сьвятара» і якія спрычыніліся да нэгатыўнай рэакцыі сярод праваслаўных інтэрнэт-карыстальнікаў.

Рашэнне было прынятае 15 верасня на паседжаньні Эпархіяльнае рады пад старшыньствам мітрапаліта Менскага і Слуцкага Філарэта.

Беларускія ўлады не працягнулі візы сямі ксяндзам і пяці сёстрам-законьніцам, што працавалі ў Гарадзенскай каталіцкай дыяцэзіі

20 верасня стала вядома, што сямі ксяндзам і пяці сёстрам з Польшчы, якія працуюць на Гарадзеншчыне, беларускія ўлады адмовіліся працягнуць візы. Гарадзенскі біскуп Аляксандар Кашкевіч спрабаваў дамагчыся адмены гэтага рашэння, але марна.

Касьцёл Сьв. Францыска Ксаверыя, Горадня

Да канца сьнежня ўсе гэтыя духоўныя асобы, якія зьяўляюцца грамадзянамі Польшчы, павінны былі пакінуць тэрыторыю Беларусі.

Улады тлумачаць такое рашэньне патрэбай уладкаваць на вызваленыя месцы маладых сьвятароў і сясьцёр — беларускіх грамадзянаў. Прадстаўнікі Гарадзенскай дыяцэзіі гавораць, што касьцёл кіруецца ўласным правам, і толькі біскуп, а ня сьвецкія ўлады, вырашаюць, якога сьвятара і на якую пасаду прызначыць.

Эвангельская царква «Новае жыцьцё»: «Мы патрабуем справядлівасьці!»

У 2002 годзе рэлігійная абшчына «Новае жыцьцё» набыла будынак кароўніка ў вёсцы Сухарава пад Менскам. За кароткі час вернікі правялі маштабныя працы па добраўпарадкаваньні тэрыторыі і прыстасаваньні будынку да сваіх патрэбаў. На багаслужэньні зьбіраецца ад 700 да 1000 чалавек.

У 2004 годзе тэрыторыя вёскі разам з маёмасьцю царквы ўвайшла ў межы горада. Гэта стала прычынай ціску гарадзкіх уладаў на царкву з мэтай ануляваць дамову аб куплі-продажы і прымусова выкупіць будынак у царквы. Судовы працэс па гэтай справе пачаўся 25 кастрычніка 2005 года.

Пастар царквы «Новае жыцьцё» аштрафаваны на мільён рублёў

Пастар Вячаслаў Ганчарэнка

Маскоўскі суд г. Менска прыняў пастанову аштрафаваць пастара царквы «Новае жыцьцё» Вячаслава Ганчарэнка. Аб гэтым стала вядома ў пятніцу **4 жніўня** 2006 г. з пісьмовага апавяшчэньня, якое прыйшло ў офіс царквы. За арганізацыю несанкцыянаванага багаслужэньня 4 чэрвеня яму прад'явілі позов на выплату штрафу ў памеры 30 базавых велічыняў. Гэта складае амаль адзін мільён беларускіх рублёў.

Судовае паседжаньне адбылося без Вячаслава Ганчарэнкі. У гэты час ён знаходзіўся ў адпачынку за межамі нашай краіны.

Суд пастанавіў пазбавіць будынка царкву «Новае жыцьцё»

21 ліпеня Менскі гарадзкі Гаспадарчы суд вынес рашэньне аб прымусовым выкупе будынка царквы «Новае жыцьцё», які знаходзіцца па адрасе вул. Кавалёва, 72. Будынак мае быць выкуплены ў 10-дзённы тэрмін за 37,5 млн рублёў (каля 17 тыс. даляраў). Рашэньне вынес Аляксандар Карамышаў, судзьдзя Гаспадарчага суда. Менгарвыканкам у судзе прадстаўляў Аляксандар Казятнікаў, галоўны спэцыяліст юрыдычнага аддзелу.

Прадстаўнікі царквы лічаць, што рашэньне аб выкупе не абгрунтаванае і ня мае ніякіх падставаў.

Чыноўнікі ацанілі будынак у 30—35 разоў таньней за яго сапраўдны кошт. Акрамя гэтага, суд абавязаў царкву яшчэ выплаціць 310 тыс. рублёў за выдаткі падчас судовага працэсу. 28 жніўня апэляцыйная інстанцыя Гаспадарчага суду г. Менска прызнала гэтае рашэньне законным. Пасьля пералічэньня грошаў на рахунак царквы, згодна з законам, вернікі ў 10-дзённы тэрмін павінны вызваліць будынак.

5 кастрычніка вернікі царквы «Новае жыццё» абвясцілі пост-галадоўку. Беспрэцэдэнтная акцыя пратэсту доўжылася 23 дні

Нагодай для пачатку галадоўкі-паста стаў прымусовы выкуп будынка царквы «Новае жыццё». 29 верасня гэтага года, паводле рашэння Менскага гарадскога Гаспадарчага суду (ад 21 ліпеня), грошы для прымусовага выкупу (каля 37,5 млн беларускіх рублёў) былі пералічаны з рахунку Фонду Менгармаёмасць на рахунак царквы «Новае жыццё». Пасля гэтага вернікам было дадзена 10 дзён на тое, каб вызваліць будынак. Тэрмін мінуў 8 кастрычніка.

У адказ на гэтыя дзеянні 5 кастрычніка, у чацвер, вернікі царквы «Новае жыццё» абвясцілі галадоўку. Акцыю пачалі 16 чалавек, а ўжо 10 кастрычніка ў пасце-галадоўцы знаходзіліся 132 чалавекі з усёй Беларусі.

Асноўныя патрабаванні вернікаў:

- адмяніць рашэнне Менгарвыканкама, паводле якога царква «Новае жыццё» пазбавілася зямлі і будынку,
- дазволіць перапрафіляванне будынку царквы ў кultaвы.

«Мы хочам праводзіць тут свае зборы і маліцца», — заявілі беларускія хрысціяне. Падзеі вакол царквы «Новае жыццё» паднялі хвалю пратэсту сярод вернікаў. Падчас акцыі ў будынку царквы кругласуткава знаходзіліся каля 100 чалавек. Кожны дзень у будынку на Кавалёва, 72 праходзілі багаслужэньні, у якіх прымалі ўдзел грэка-каталікі, рыма-каталікі, вернікі Расейскай Праваслаўнай Царквы, Апостальскай праваслаўнай царквы і пратэстанты розных дэнамінацый.

Галадаючых адмовіліся аглядаць лекар

Лекары дзяржаўных паліклінік менскага мікрараёна Сухарава адмовіліся аглядаць галадаючых і парайлі ім зьвяртацца ў хуткую дапамогу. За ўвесь час галадоўкі чатыры чалавекі патрапілі ў рэанімацыю. У многіх абвастрыліся хранічныя захворваньні, людзі трапілі прытомнасьць і скардзіліся на галаўны боль.

Паклёпніцкі рэпартаж на СТБ

Новай прычынай судовага разбіральніцтва стаў візыт здымачнай групы тэлеканала СТБ на месца галадоўкі. У будынак журналістаў не пусьцілі, тым ня менш 14 і 15 кастрычніка ў этэры канала прайшлі паклёпніцкія рэпартажы пра царкву «Новае жыццё». У рэпартажы службоўцы Камітэта па справах рэлігіяў і нацыянальнасьцяў агучвалі непраўдзівую інфармацыю адносна царквы. У адказ на гэтыя заявы вернікі падалі скаргу ў Пракуратуру на СТБ і на журналістку Л. Джураеву — аўтара рэпартажу — і запатрабавалі абвергнуць ману.

8 снежня ў офіс царквы прыйшоў ліст з Упраўленьня ўнутраных спраў Адміністрацыі Цэнтральнага раёна г. Менска. У ім гаварылася, што царкве адмоўлена ва узбуджэньні крымінальнай справы ў дачыненні да журналісткі Л. Джуравай і яе калегаў, «бо ў іх дзеяньнях адсутнічаюць прыкметы якога-небудзь злачынства».

Мітынг у падтрымку царквы

21 кастрычніка на пл. Бангалор у Менску адбыўся мітынг у падтрымку царквы «Новае жыццё», у якім прынялі ўдзел каля 2 тыс. чалавек. На мітынгу з патрабаваннямі аднавіць справядлівасць выступілі пастары розных эвангельскіх дэнамінацый.

Пастару Вячаславу Ганчарэнку пагражаюць штрафам у 6 мільёнаў рублёў

Царква «Новае жыццё» падала заяву ў Вышэйшы Гаспадарчы Суд у сувязі з рашэннем Менгарвыканкама і Менскага гаспадарчага суду аб перадачы будынка царквы на баланс ЖРЭА Маскоўскага раёна Менску.

26 кастрычніка ў «Новае жыццё» прыйшоў ліст з Вышэйшага Гаспадарчага Суду, у якім паведамлялася, што пастар царквы Вячаслаў Ганчарэнка можа быць прыцягнуты да адказнасці за невыкананне пастановаў суду і аштрафаваны на 200 базавых велічыняў (6 мільёнаў 200 тысячаў беларускіх рублёў).

Аштрафаваная жонка ўдзельніка акцыі «Пост-галадоўка» Уладзіміра Мацкевіча Святлана

26 кастрычніка жонкі ўдзельнікаў галадоўкі разам зь дзецьмі паспрабавалі патрапіць на прыём да намесніка старшыні Менгарвыканкама М. Ціцянкова. Сваякі галадоўнікаў хацелі паразмаўляць з службоўцамі аб галадоўцы і пераканаць іх выканаць патрабаванні ўдзельнікаў акцыі.

Святлана Мацкевіч

Жонку аднаго з удзельнікаў галадоўкі Уладзімера Мацкевіча Святлану гвалтам вывелі з будынку. У міліцэйскай машыне яе адвезлі ў Маскоўскі РУУС г. Менска для высвятлення асобы. Суд адбыўся 27 кастрычніка ў Маскоўскім судзе г. Менска. С. Мацкевіч аштрафавалі на 5 базавых велічыняў (155 тыс. беларускіх рублёў).

Улады г. Гомеля прасілі пастараўня ўдзельнічаць у галадоўцы царквы «Новае жыццё»

Намеснік галавы адміністрацыі па ідэалёгіі г. Гомеля ў тэлефонных гутарках з пастарамі поўнаэвангельскіх цэркваў горада прасіла іх не далучацца да акцыі пратэсту «Пост-галадоўка» ў падтрымку царквы «Новае жыццё». «Спасылаючыся на тое, што «гэта ня нашы праблемы і менскія ўлады самі разьбіраюцца з гэтым пытаннем», яна неадназначна дала зразумець, што калі мы будзем падтрымліваць акцыю «Новага жыцця», то ў нас саміх пачнуцца праблемы», — паведаміў адзін з удзельнікаў сустрэчы.

28 кастрычніка акцыя «Пост-галадоўка» была прыпыненая

У царкве «Новае жыццё» атрымалі ліст аб тым, што рашэнне Гаспадарчага суду адносна царквы апраўтавана калегіяй Вышэйшага Гаспадарчага Суду. Гэтая навіна стала прычынай прыпынення акцыі. 27 лістапада стала вядома, што рашэнне, паводле якога рэлігійная грамада пазбавілася зямлі і будынку, адменена калегіяй Вышэйшага Гаспадарчага Суду. Аднак у будынку царквы па-ранейшаму заставаліся начаваць людзі, а кожны вечар праходзілі багаслужэньні.

Удзельнікі акцыі «Пост-галадоўка»

У дачыненні да будынку царквы «Новае жыццё» здзейснены акт вандалізму

У ноч на 1 лістапада ў дачыненні да будынку царквы «Новае жыццё» быў здзейснены акт вандалізму. На сьцены быў нанесены надпіс «Таталітарным сэтам — не». Будынку была нанесеная матэрыяльная шкода. Вернікі зьвярнуліся ў міліцыю. 17 лістапада была атрыманая адмова аб узбуджэнні крымінальнай справы, на чым настойвала абшчына, кіруючыся арт. 341 УК РБ «Апаганьваньне будынкаў і псаваньне маёмасьці».

Адбылося першае паседжаньне Вышэйшага Гаспадарчага Суду ў справе царквы «Новае жыццё»

22 снежня адбылося першае паседжаньне Вышэйшага Гаспадарчага Суду, на якім разглядалася пазва царквы «Новае жыццё» аб прызнаньні пазпраўным рашэньня Менгарвыканкама ад 17.08.2005 г. аб пазбаўленьні царквы права карыстаньня зямлёй з наступным прымусовым выкупам будынка.

Польскага ксяндза Антонія Кочку аштрафавалі на 62 тыс. беларускіх рублёў і забаранілі служыць у Беларусі

Грамадзянін Польшчы 78-гадовы ксёндз Антоній Кочка быў аштрафаваны на 62 тыс. рублёў (дзьве базавыя велічыні) і змога знаходзіцца ў Беларусі да канца тэрміна дзеяньня візы, не займаючыся рэлігійнай дзейнасьцю.

Супрацоўнікі міліцыі склалі на сьвятара два адміністрацыйныя пратаколы за парушэньні беларускага заканадаўства. Паводле дакумэнтаў, А. Кочка парушыў правілы знаходжаньня замежных грамадзянаў на тэрыторыі краіны, бо «не прайшоў абавязковую дзяржаўную рэгістрацыю пры ўездзе на тэрыторыю Беларусі». Па-другое, сьвятар праводзіў багаслужэньне ў касьцёле, ня маючы на гэта дазволу. У адпаведнасьці зь беларускім заканадаўствам замежныя сьвятары для занятку рэлігійнай дзейнасьцю павінны атрымаць дазвол Камітэта па справах рэлігіяў і нацыянальнасьцяў пры Савеце Міністраў, якога ў А. Кочкі не было.

Ксяндзу, абвінавачанаму ў парушэньні часткі 1 артыкулу 185 Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэньнях («Парушэньне правілаў знаходжаньня замежных грамадзян у Рэспубліцы Беларусь»), пагражала пакараньне ў выглядзе папярэджаньня або штрафу да 20 базавых велічыняў.

Нагадаем, што А. Кочка нарадзіўся ў Берасьцейскім раёне Беларусі, дзе дагэтуль жывуць яго сваякі, і апошнія 15 гадоў служыў у вёсцы Замосьце Слуцкага раёну Менскай вобласці. Знаходзячыся праездам у Менску, ксёндз Антоній 22 верасьня адслужыў імшу ў Чырвоным касьцёле, пасля чаго быў затрыманы прадстаўнікамі праваахоўных органаў і аштрафаваны пасля складаньня пратаколу.

Беларускія каталікі зьвярнуліся да А. Лукашэнкі з просьбай не высылаць польскіх ксяндзоў

У кастрычніку вернікі Гарадзенскай дыяцэзіі Беларускай рымска-каталіцкай царквы зьвярнуліся з пасланьнем да Аляксандра Лукашэнкі. У ім утрымліваецца просьба вырашыць пытаньне аб падаўжэньні

Аляксандар Кашкевіч,
біскуп Гарадзенскай
дыяцэзіі

дазволу на працу на наступны год сямі польскім сьвятарам і пяці польскім манахам.

Такое рашэнне было прынята пасля таго, як у жніўні Камітэт па справах рэлігіяў і нацыянальнасцяў пры Савеце Міністраў адмовіўся працягнуць дазвол на працу польскім грамадзянам, матывуючы сваю пазыцыю неабходнасцю працаўладкавання ксяндзоў — грамадзянаў Беларусі, якія выпускаюцца ў Гарадзенскай і Пінскай вышэйшых духоўных сямінарыях па падрыхтоўцы сьвятароў для рыма-каталіцкай царквы. Падобны адказ каталікі атрымалі таксама 26 верасня ад гарадзенскіх уладаў у адказ на зварот у абарону сьвятароў і манахаў, пад якім падпісалася некалькі тысячаў чалавек.

Біскуп Гарадзенскі, старшыня Канфэрэнцыі Каталіцкіх Біскупаў у Беларусі Аляксандр Кашкевіч звярнуўся да вернікаў з просьбай аб тым, каб яны маліліся за ўсіх сьвятароў і манахаў, якія працуюць у дыяцэзіі. Вернікі пачалі збіраць подпісы за тое, каб польскія сьвятары і манахі маглі працягваць працу ў Беларусі.

Таксама ў касцёлах Горадні й вобласці пачаўся збор подпісаў за тое, каб улады падоўжылі візу на наступны год ксяндзу Яраславу Грынашкевічу, рэдактару каталіцкай газеты «Слова жыцця».

Сем ксяндзоў з Польшчы, якія служаць у Гарадзенскай дыяцэзіі, не атрымалі дазволу на працяг працы ў наступным годзе. Таксама дазволу не было дадзена пяці манахам, грамадзянкам Польшчы. Паводле звестак на кастрычнік 2006 года, у Гарадзенскай дыяцэзіі працуе каля 170 прыходаў, у якіх служаць каля 70 сьвятароў з Польшчы. З усіх 354 каталіцкіх сьвятароў у Беларусі 170 — замежнікі, у большасці выпадкаў палякі.

У Берасьці вернікаў «РПЦ За мяжой» змушаюць адклікаць свае подпісы за рэгістрацыю рэлігійнай суполкі

У Берасьці беларускія чыноўнікі па ўзгадненні з мясцовымі сьвятарамі Маскоўскага Патрыярхату аказваюць ціск на прыхаджанаў Ру-

скай Праваслаўнай Царквы За мяжой, з мэтай прымусіць іх адклікаць свае подпісы з заявы на рэгістрацыю рэлігійнай суполкі.

Часткай працэдуры рэгістрацыі зьяўляецца падпісаньне як мінімум 20 грамадзянамі Беларусі заявы аб намеры стварыць рэлігійную арганізацыю, пры гэтым яны павінны пазначыць сваё поўнае імя, адрас, дату нараджэння і паставіць подпіс.

Сьвятары і прыхаджане праваслаўнай царквы Маскоўскага Патрыярхату ў Берасьці наведлі кватэры тых, хто паставіў свае подпісы ў заяве аб рэгістрацыі прыходу РПЦЗ, і, паводле падпісантаў, змушалі іх зняць свае подпісы.

Руская Праваслаўная Царква За мяжой, цэнтр якой знаходзіцца ў ЗША, перарвала стасункі з Маскоўскім Патрыярхатам у 1927 г. пасля таго, як апошняя падтрымала савецкую ўладу.

Невядомыя апаганілі шылду будынка пратэстанцкай царквы «Збаўленьне» ў Баранавічах

У ноч з 10 на 11 лістапада быў здзейснены акт вандалізма адносна царквы «Збаўленьне» Саюзу Хрысьціянаў Веры Эвангельскай у Баранавічах.

Апаганеная шылда царквы «Збаўленьне» Саюзу ХВЭ, г. Баранавічы

Чорнай фарбай невядомыя напісалі «Не вер сэктам», ды закідалі камянямі і пустымі пляшкамі ад піва шылду памерам 5 на 2,5 м (гэты інфармацыйны бігборд даваў адрас і тэлефон рэлігійнай грамады) на скрыжаванні вуліц Тэльмана і Першукевіча.

На пастара у Крупках склалі пратакол за падтрымку менскай царквы «Новае жыццё»

30 кастрычніка пастара царквы Хрысціянства Веры Эвангельскай у г. Крупкі Менскай вобл. Мікалая Барычэўскага выклікалі ў РАУС і склалі пратакол за пражываньне ў горадзе без прাপіскі. Мікалай Барычэўскі прাপісаны ў Менску, аднак з 1997 г. жыве ў Крупках, дзе нясе служэньне пастара.

М. Барычэўскі лічыць, што такая ўвага праваахоўных органаў выклікана выказваньнямі пастара ў падтрымку акцыі пратэсту ў менскай царкве «Новае жыццё». 23 лістапада, паводле словаў пастара, яго выклікалі ў райвыканкам і патрабавалі прадставіць яго пазіцыю па стаўленьні да ўладаў, паказваючы пры гэтым дакумэнты адносна яго з КДБ Менскай вобласці.

31 па 6 сьнежня ў Горадні галадалі каталікі

1 сьнежня ўпершыню ў гісторыі беларускага Касьцёла веруючыя (на чале з ксяндзам Аляксандрам Шэметам, пробашчам парафіі паньны Марыі Вастрабрамскай, Маці Міласэрнасьці ў Горадні) абвясцілі галадоўку. За тыдзень да гэтага каталікі правялі акцыю пратэсту перад будынкам Гарадзенскага выканкаму, у якой удзельнічала каля 100 чалавек.

З 1997 году веруючыя ня могуць атрымаць дазвол на будаўніцтва касьцёлу. Пад будаўніцтва быў выдзелены ўчастак, але дазвол, каб распачаць працу, хрысціянэ так і не атрымалі. Парафіяне неаднаразова зьвярталіся да ўладаў, але ніякага выніку гэта не прынесла. Парафія знаходзіцца ў шматнаселеным раёне гораду і налічвае каля 5 тыс. чалавек. Зараз набажэнствы адбываюцца ў капліцы, якая змяшчае менш за 100 чалавек.

кс. Аляксандар Шэмет

Аб'яднаньня суполак Хрысціянства Поўнага Эвангелья, дакацілася да Горадні і перамагла ў бітве зь несправядлівасьцю. Аднак гэта не канец барацьбы з прыгнётам хрысціянскіх цэркваў», — сказаў у адным з інтэрвію ксёндз А. Шэмет.

Невядомыя падпалілі будынак праваслаўнай царквы у Мазыры

25 сьнежня невядомыя падпалілі драўляную царкву Сьвятога Георгія Пераможцы ў Мазыры. Пажарнікам, якія прыбылі на месца здарэньня, уратаваць будынак не атрымалася. Для падпалу зьламыснікі выкарысталі дызпаліва, якім усярэдзіне аблілі куты храму. У выніку царква была цалкам зьнішчаная агнём.

На сьценах будынка падпальшчыкі выгравіравалі надпісы сатанінскага зьместу. Па факце падпалу была ўзбуджаная крымінальнае справа.

Гэта другі выпадак падпалу праваслаўнага храму. Паўтара месяца да гэтага невядомыя спрабавалі падпаліць храм, але няўдала.

**29 сьнежня бестэрміновую галадоўку
абвясцілі вернікі каталіцкага касьцёла
ў в. Лаздуны Іўеўскага раёна Гарадзенскай
вобласьці**

Пратэст падтрымала суседняя парафія ў в. Юрацішкі. Галадавала больш за 100 веруючых.

Першымі бестэрміновую галадоўку абвясцілі верніцы Вераніка Складовіч, Яніна Крапінская і Яніна Сільвановіч (усе пэнсійнага ўзросту). Яны дамагаліся ад уладаў падаўжэньня візы іх ксяндзу, грамадзяніну Польшчы Марыюшу Ільяхэвічу.

Беларускія ўлады не далі яму дазволу службыць у беларускім касьцёле, спасылаючыся на тое, што ў Беларусі бяз працы застаюцца выпускнікі мясцовых каталіцкіх сэмінарыяў.

У суседняй з Лаздунамі вёсцы Юрацішкі з той жа прычыны каля 100 чалавек далучыліся да акцыі пратэсту суседзяў. Ксёндз М. Ільяхэвіч служыў у Беларусі цягам 13 гадоў. Ён дапамог аднавіць касьцёл у Лаздунах, дапамагаў будаваць касьцёл у Юрацішках. Ягоная маці беларуска, нарадзілася ў Чашніках, а бацька вызваляў Беларусь ад фашыстаў.

Веруючыя не дамагліся для яго дазволу ад уладаў, і 31 снежня ксёндз Марыюш Ільяхэвіч быў вымушаны выехаць зь Беларусі.

**Мониторинг
нарушений прав христиан
в Беларуси в 2006 году**

За проведение семинара с участием служителя протестантской церкви уволено 15 сотрудников Дома культуры г. Воложина, Минская обл.

Районный Дом культуры г. Воложина, Минская обл.

28 января по инициативе отдела культуры Воложинского райисполкома в Доме культуры проходил семинар, посвященный теме семьи, с участием Владимира Голикова, служителя минской церкви «Благовестие». Вход на мероприятие был свободным, в зале присутствовало около сорока человек.

На двадцатой минуте выступление служителя было прервано. В зал зашел заместитель председателя Воложинского райисполкома по идеологической работе О. Бобрик и потребовал немедленно прекратить лекцию. В понедельник, 30 января, состоялось экстренное заседание райисполкома, где было принято решение об увольнении пятнадцати сотрудников Дома культуры.

Пастор церкви «Вефиль» Евангельских Христиан Баптистов Сергей Яску так прокомментировал ситуацию: «Решение, принятое исполкомом, неправомерно. Представители власти уже давно пытаются ликвидировать всякое сотрудничество евангельских христиан с общественными организациями.

Например, после проведения в воложинских школах спортклуба для детей «Авана», членам нашей церкви было запрещено посещать любые учреждения образования. Более того, через отдел образования за подписью зампреда по идеологии О. Бобрика вышло распоряжение распросить школьников, какую воскресную школу они посещают. Если дети отвечали, что посещают протестантскую воскресную школу, учителя должны были поговорить с родителями этих детей. Мы, как цер-

ковь и как частные лица, сейчас не имеем права посещать какие-либо общественные мероприятия и организовывать их».

Ликвидировали общественную организацию «Поколение». Причина ликвидации — религиозная деятельность членов организации

25—26 января прошло заседание Верховного Суда РБ, где на повестку дня был вынесен вопрос о ликвидации Международной общественной организации «Поколение». Формальным основанием для ликвидации стало заявление со стороны Минюста об отсутствии у ОО «Поколение» юридического адреса и связанные с этим неоднократные нарушения законодательства. Возглавлял организацию верующий церкви Евангельских Христиан Баптистов Глеб Ермаков. Своей целью ОО «Поколение» ставило просвещение и работу с молодежью. На суде членам организации вменялась в вину религиозная деятельность.

В итоге обвинение не было доказано. Суд отклонил обвинение, однако на решение о ликвидации ОО «Поколение» это не повлияло. Надо заметить, что организация потеряла юридический адрес после визита представителей ОБЭП в заведение, которое предоставляло помещение для юридического адреса ОО «Поколение».

Пастор Георгий Вязовский

За богослужение — в тюрьму

3 марта пастор минской баптистской церкви «Завет Христа» Георгий Вязовский был осужден на 10 суток административного ареста за проведение богослужения без соответствующего разрешения (ст. 167-1 Кодекса об административных правонарушениях). Решение вынес суд Партизанского района г. Минска.

После визита на воскресное служение работника администрации Партизанского района Н. Филиппкова и участкового мили-

ционер, был составлен протокол, в котором, в частности, говорилось, что пастор Г. Вязовский «повторно проводил религиозное собрание в принадлежащем ему жилом доме... с проведением молитв и религиозных песнопений... без соответствующего разрешения. Присутствовало около двадцати человек».

Совершая свои действия, Н. Филиппков и участковый милиционер проникли в частный дом без разрешения владельца и проводили там фотосъемку, чем нарушили ст. 29 Конституции РБ «Неприкосновенность жилища». Суд признал пастора виновным. Учитывая, что за подобное нарушение Г. Вязовскому уже было вынесено предупреждение, судья вынес самый жесткий приговор — 10 суток ареста.

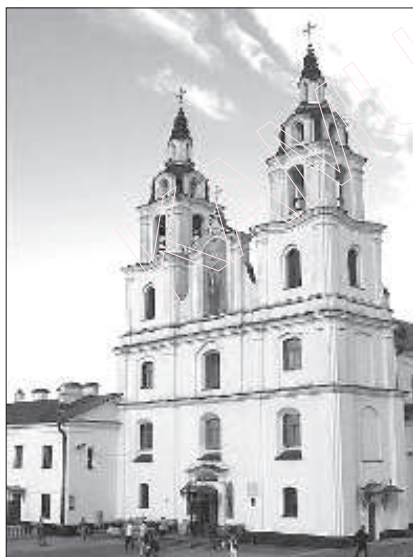
Религиозная община «Завет Христа» насчитывает около 40 человек, собрания проводятся в частном доме в городе Минске.

13 марта, после окончания срока ареста, чтобы встретить пастора Г. Вязовского из спецприемника-распределителя, у ворот СПР на ул. Окрестина собралось около 30 человек. Люди были оттеснены ОМОНОм на расстояние около 200—300 метров от здания. К спецприемнику пропустили только жену и родителей Г. Вязовского.

Верховный Суд ликвидировал РОО «Союз православной молодежи имени Святого Георгия Победоносца»

3 марта решением Верховного Суда ликвидирована организация православной молодежи «Союз православной молодежи имени Святого Георгия Победоносца». Иск о ликвидации в Верховный Суд был передан Министерством юстиции.

На момент ликвидации «Союза православной молодежи» возглавлял известный общественный оп-

*Кафедральный собор Святого Духа,
г. Минск*

позиционный деятель Микола Острейко. Общественное объединение было зарегистрировано 12 апреля 1999 года. Решение о ликвидации вынесла судья Верховного Суда Лариса Филиманихина.

На епископа Союза Христиан Веры Евангельской по Минской области Сергея Цвора заведено административное дело

*Сергей Цвор, епископ Союза Христиан Веры
Евангельской по Минской области*

Административное дело по статье 167-1 заведено в суде Московского района г. Минска на епископа по Минской области Союза ХВЕ Сергея Цвора. Об этом стало известно **13 марта** 2006 года. Епископу С. Цвору инкриминировалась ответственность за проведение богослужений в здании на ул. Курганной (Малиновка) в Минске, которое является его частным домом. Данный факт нарушает статью 167 Административного кодекса — проведение массовых религиозных собраний без разрешения исполкома в

предназначенном для этого месте. Нарушение карается арестом на срок от 3 до 15 суток или штрафом от 30 до 150 минимальных заработных плат (от 900 тысяч до 4 с половиной миллионов белорусских рублей, или от 420 до 2100 долларов). Однако дело было закрыто и до суда не дошло.

На Октябрьской площади арестован глава баптистов Грузии

Во время акции протеста в Минске вечером **20 марта** были задержаны трое граждан Грузии: Ладго Гогияшвили, директор Центра религиозных исследований Грузии; дьякон Басил Кобахидзе; Малхаз Сонгулашвили, глава объединения баптистских церквей Грузии, а также сопровождавший их гражданин Беларуси. У задержанных были в руках флаги Грузии и Украины. В течение суток указанные граждане подвергались допросам, им угрожали расстрелом. В результате официального протеста МИДа и парламента Грузии граждан Грузии депортировали на родину.

«Я был в облачении, поэтому представителям белорусской власти было очень легко меня заметить, — говорит епископ Малхаз Сонгулашвили. — Власть в лице КГБ отрицательно отнеслась к нам как к представителям религиозных организаций. Они считают, что служители церкви не имеют права вмешиваться в политическую борьбу. Вмешательство они увидели в том, что мы приехали в Минск и хотели помолиться с народом на Октябрьской площади. Главное наше свидетельство заключается в следующем: верующие и неверующие должны принимать участие в освобождении белорусского народа. Он заслуживает свободы и демократии».

Католический священник осужден на 10 суток заключения

В ночь на **24 марта** о. Андрей Сидорович из Орши, монах католического Ордена Марианов, был задержан на Октябрьской площади в Минске и осужден на 10 суток. Наказание католический священник отбыл в Жодинской тюрьме. На площади о. Сидорович проводил душепастырскую работу с участниками палаточного городка, который был сформирован представителями белорусских демократических сил в знак протеста против фальсификации итогов президентских выборов 19 марта 2006 г.

о. Андрей Сидорович

Юрист Сергей Шавцов с женой

Юрист Сергей Шавцов осужден на 10 суток за организацию семинара с участием иностранного проповедника

С **22 по 24 марта** в Минске проходил семинар о мировоззрении и его влиянии на различные сферы общества. На семинар был приглашен Дэроу Миллер, автор книги «Научите народы». Семинар проводила организация «Христианская Деловая Инициатива» в одном из кафе г. Минска.

На третий день встречи в помещение кафе вошли представители милиции и КГБ и объявили семинар незаконным. На Сергея Шавцова, члена протестантской церкви, был составлен протокол как на организатора «массового несанкционированного мероприятия». Суд признал его виновным по ст. 167 Административного кодекса. Сразу же после суда С. Шавцов был доставлен в спецприемник-распределитель для отбытия ареста.

За слова из Библии на плакате — штраф 5,5 миллионов рублей

5 апреля общественный активист из г. Витебска Борис Хамайда был оштрафован на 180 базовых величин. Причиной административного взыскания стал плакат с цитатой из Библии «Той, хто вытрымае ўсё, уратуецца!», с которым Б. Хамайда вышел в центр города, выступая против предварительных результатов голосования на президентских выборах.

Слова из Евангелия от Матфея сотрудники милиции Железнодорожного РОВД г. Витебска расценили как «высказывание общественных и политических интересов». Судья Железнодорожного суда г. Витебска Юрий Урбан оштрафовал Б. Хамайду на 5 миллионов 580 тысяч белорусских рублей за проведение несанкционированной акции. Борис Хамайда своей вины не признал и с решением суда не согласился.

Семью Василия Юревича, администратора церкви «Новая жизнь», исключили из ассоциации многодетных семей

Евангельские верующие Светлана и Василий Юревичи, родители четверых детей, в середине мая получили уведомление об исключении их семьи из белорусской Ассоциации многодетных семей. Причиной исключения стало то, что Юревичи выступили против политизации детского спортивного праздника «Мама, папа, я — дружная семья», в котором участвовали их дети. Праздник проходил в мае 2006 года.

Василий и Светлана Юревичи с детьми

По распоряжению чиновников перед началом состязаний должна была состояться церемония поднятия флага под звуки гимна. Во время церемонии дети должны были стоять и смотреть на флаг. Это возмутило родителей. В результате Василию и Светлане Юревичам запретили приводить детей на соревнования и исключили из Ассоциации многодетных семей с формулировкой «за неуважение к государственным символам».

Пастора обязали выплатить штраф за проведение богослужения

18 мая административная комиссия исполкома г. Кобрина Брестской области признала протестантского пастора Илью Радкевича виновным в нарушении ст. 193 Кодекса об административных правонарушениях и обязала его выплатить штраф в размере 150 тыс. белорусских рублей (около 70 долларов США). Статья 193 предусматривает ответственность за нарушение Закона «О свободе вероисповедания и религиозных организациях».

По словам Галины Куксюк, секретаря административной комиссии Кобринского исполкома, суть правонарушения состояла в том, что религиозная община, которая регулярно собирается для богослужений, не зарегистрировала свой Устав. В рассмотрении этого дела комиссия исполкома опиралась на протокол, составленный участковым милиционером. Пастор Радкевич отказался подписать этот протокол и заявил, что рассмотрение дела должно происходить в судебном порядке.

Илья Радкевич является пастором Объединения церквей Христиан Веры Евангельской пос. Повить Кобринского района Брестской области. Церковь насчитывает около 50 верующих.

В Бресте арестованы верующие евангельских церквей города, участники флэш-моба «Вахта молчания» в поддержку белорусских политзаключенных

Акцией молчаливого чтения Библии евангельские христиане г. Бреста высказали солидарность со всеми белорусскими политза-

Участники флэш-моба «Вахта молчания» читают Библию на центральной площади г. Бреста

ключенными, а также 36 активистами «Маладога Фронту», которые объявили голодовку протеста. Около десяти человек, членов протестантских церквей, приняли участие в «Вахте молчания». Участники «Вахты» решили в течение суток молча читать Библию на пл. Ленина в центре Бреста.

Утром **3 июня** милиция задержала 5 протестантов, которые были доставлены в городской суд. Трое из них — Наталия Кастюкович, Юра Бакур и Юра Клименко — были признаны «виновными в нарушении правил проведения религиозных собраний» и получили предупреждение.

Одна из участниц акции «Вахта молчания» Наталия Кастюкович заявила, что поддержка политических заключенных сегодня — это общественная обязанность белорусских христиан. «После итогов президентских выборов и событий, которые происходили в марте в Минске, люди из нескольких протестантских церквей Бреста ощутили в своем сердце призыв к молитве и активному действию для перемен в Беларуси, — говорит Наталия. — Именно потому мы приняли участие в «Вахте молчания».

Тяжба верующих церкви «Новая жизнь» г. Минска с властями города продолжается

Суть конфликта — признание за религиозной общиной права владеть зданием церкви по ул. Ковалева, 72 г. Минска. На протяжении почти двух лет власти оказывают давление на церковь, заставляя отказаться от прав на владение зданием, чтобы принудительным образом выкупить его у верующих. Администратор церкви Василий Юревич был несколько раз оштрафован за проведение молитвенных собраний в здании, сумма штрафов составила около 6000 долларов США.

22 июня состоялось очередное слушание по делу, в котором церковь «Новая жизнь» требует от Мингорисполкома оформить документы на здание по ул. Ковалева, 72 как на культовое.

В суде приняли участие представитель столичной мэрии и начальник управления генеральной застройки Комитета архитектуры и градостроительства Алексей Вага. Заседание было предварительным, стороны изложили свое мнение по данному вопросу.

В частности, представитель «Минскаргитектуры» сказал, что для размещения каждой церкви в городе должно приниматься отдельное решение Мингорисполкома. Юрист церкви «Новая жизнь» Сергей Луканина отметил, что «верующие неоднократно подавали заявление с просьбой разместить церковь на какой бы то ни было территории. Единственным ответом на эти просьбы было лишь то, что до 2010 года все участки земли под культовые здания уже распределены».

7 июня, в ответ на послание заместителя председателя Мингорисполкома М. С. Титенкова, пастор церкви «Новая жизнь» Вячеслав Гончаренко направил письмо мэру Минска Михаилу Павлову. Пастор Гончаренко предложил Михаилу Павлову «беспристрастно взглянуть на эту ситуацию со стороны и увидеть, что же пережили и почувствовали прихожане нашей церкви, христиане, жители города Минска, оказавшись под жестким давлением городских властей». В письме пастор рассказывает, как по воле чиновников в столице не нашлось помещения для церкви, которое можно было бы снять в аренду, поэтому верующие были вынуждены собираться по воскресеньям под открытым небом в любую погоду. А когда прихожане все же приобрели собственное здание, власти называли их собрания незаконными.

В завершение пастор Гончаренко высказал надежду, что конфликт будет исчерпан.

Верующие обеспокоены принятием нового Закона «Об общем среднем образовании»

16 июня Совет Республики одобрил принятие нового Закона «Об общем среднем образовании». В середине мая Закон поддержали депутаты Палаты представителей Республики Беларусь. Изменения, которые отличают новый Закон от предыдущего, насторожили учителей, родителей, верующих разных деноминаций.

Согласно новому Закону, существенно ограничиваются права родителей — законных представителей ребенка — в представлении интересов своих детей. В частности, родители лишаются права выбирать форму образовательного процесса. Те семьи, которые хотят учить своих детей вне государственной системы общего среднего образования, будут лишены такого права.

«Насколько известно, школа у нас светская, а значит, что мировоззрение и мораль, которые там преподаются, также светские. А что делать тем отцам, которые желают учить своих детей согласно Библии? — спрашивает Светлана Светлая, педагог, специалист в сфере образования. — Отчего родителей, которые несут величайшую ответственность за детей, лишают права выбирать, каким образом учить своего ребенка?»

Движение т. н. домашних школ в Беларуси только набирает мощь. Верующие родители, обеспокоенные засилием идеологии, несвободы и

давления на детей из верующих семей в белорусских школах, учат своих детей дома. До последнего времени законы Республики Беларусь позволяли получать образование вне школьных стен и предусматривали систему оценки уровня знаний таких учеников. Как правило, дети из домашних школ показывали очень высокий уровень знаний. Сохранится ли такая возможность и впредь? Ответ на этот вопрос все более беспокоит белорусских верующих.

«Ряд очень важных вопросов, связанных с принятием нового Закона не был вынесен на широкое обсуждение. Никто не спросил мнения тех, кого Закон в первую очередь касается — родителей и педагогов, — говорит Светлана Светлая. — Там все время говорится о сохранении психического и физического здоровья наших детей, но условия, в которые ставятся дети, могут им только повредить».

Пастора церкви Христиан Веры Евангельской г. Барановичи, Брестская обл., оштрафовали на 4 млн рублей

2 июля Сергея Позняковича, пастора барановичской церкви пятидесятников «Спасение», за проведение обряда массового крещения суд г. Барановичи оштрафовал на 4 000 000 рублей. Причиной судебного взыскания

Пастор Сергей Познякович

стал факт проведения церковью крещения без разрешения местных властей.

Религиозная община «Спасение» самая крупная на Брестчине. Она насчитывает около 1500 верующих. Разрешение, согласно с законом, надо получить в горисполкоме, поскольку водное кре-

Церковь «Спасение», Барановичи

чение рассматривается властями как проведение массового уличного мероприятия. Чиновники отказали верующим, мотивируя отказ тем, что вода в водоеме не соответствует санитарным нормам. Но крещение состоялось.

В прошлом году городские власти оштрафовали пастора С. Позняковича на 100 000 рублей за проведение несанкционированного богослужения.

Верховный Суд оставил в силе решение о ликвидации религиозной общины «Завет Христа»

Заседание по этому делу состоялось **12 июля**. «Завет Христа» — религиозная община, которая была ликвидирована решением Минского городского суда 6 мая 2006 года. Верховный Суд признал решение о ликвидации правомерным.

Официальной причиной ликвидации стало несоответствие юридического адреса церкви новому Закону об общественных организациях. В марте этого года за проведение несанкционированного богослужения пастор церкви «Завет Христа» Георгий Вязовский был арестован на 10 суток.

Многодетные родители — верующие евангельских церквей — и их дети были насильно вывезены властями с отдыха в д. Цижишки Сморгонского района

Отдых, организованный многодетными семьями, проходил в д. Цижишки Сморгонского района Гродненской области на территории и в зданиях, которые являются частной собственностью. Всего на отдыхе находилось около 60 человек, из них 45 детей.

9 августа местные власти при помощи 12 военных пограничной службы в принудительном порядке вывезли участников отдыха в Минск. В ответ на эти действия родители направили жалобу в Мингорисполком. В ответе, подписанном заместителем председателя гори-

сполкома М. С. Титенковым, говорится: «Решение об остановке коллективного отдыха на хуторе было обусловлено необходимостью ликвидации причин, которые угрожали жизни и здоровью детей».

Участие сотрудников Комитета по делам религий и национальностей объясняется «принадлежностью части родителей и детей к религиозным общинам Христиан Полного Евангелия и необходимостью выяснения обстоятельств организации коллективного нахождения на хуторе». При этом в письме было отмечено, что «полномочия должностных лиц превышены не были».

Отцу Александру Шрамко Епархиальный совет посоветовал не пользоваться интернетом

о. Александр Шрамко

Епархиальный совет Беларуского Экзархата Русской Православной Церкви постановил посоветовать о. Александру Шрамко прекратить свою деятельность в интернете и сосредоточить свои силы непосредственно на пасторстве.

Причина такого решения в том, что о. Александр являлся автором публицистических статей на актуальные вопросы церковной жизни в Беларуси и публиковал свои критические статьи на сайте «Царква» и в «Живом журнале».

Ответственный за связи со СМИ беларуского Экзархата архимандрит Алексей (Шинкевич), отмечает, что в публикациях а. Александр Шрамко высказывал мнения, которые «не соответствуют высокому сану православного священника» и которые стали причиной негативной реакции среди православных интернет-пользователей.

Решение было принято **15 сентября** на заседании Епархиального совета под председательством митрополита Минского и Слуцкого Филарета.

*Костел Св. Франциска Ксаверия,
г. Гродно*

Беларуские власти не продлили визы семи ксендзам и пяти монахиням, которые работали в Гродненской католической диоцезии

20 сентября стало известно, что семи ксендзам и пяти монахиням из Польши, работающим на Гродненщине, белорусские власти отказали в продлении виз. Гродненский епископ Александр Кашкевич пытался добиться отмены этого решения, однако его попытки были безрезультатны. До конца

декабря эти служители, граждане Польши, должны были покинуть территорию Беларуси.

Власти объясняют такое решение необходимостью устроить на освободившиеся места священников и монахинь, которые являются белорусскими гражданами. Представители Гродненской диоцезии заявляют, что Католическая Церковь руководствуется собственным правом, согласно которому только епископ, а не светские власти, решают, какого священника и на какую должность назначать.

Евангельская церковь «Новая жизнь»: Мы требуем справедливости!

В 2002 году религиозная община «Новая жизнь» (Религиозное объединение Союз Христиан Полного Евангелия) приобрела здание коровника в деревне Сухарево под Минском. За короткое время верующие провели масштабные работы по благоустройству здания и прилегающей территории. На богослужения собирается от 700 до 1000 человек.

В 2004 г. территория деревни вместе с имуществом церкви вошла в границы города. Это стало причиной давления городских властей на церковь с целью аннулировать договор о купле-продаже и принуди-

тельно выкупить здание церкви. Судебный процесс по этому делу начался 25 октября 2005 года.

Пастор церкви «Новая жизнь» оштрафован на миллион рублей

Московский суд г. Минска принял постановление оштрафовать пастора церкви «Новая жизнь» Вячеслава Гончаренко. Об этом стало известно в пятницу 4 августа 2006 г. из письменного уведомления, которое пришло в офис церкви. За организацию несанкционированного богослужения 4 июня ему предъявили иск на выплату штрафа в размере 30 базовых величин. Это составляет почти один миллион белорусских рублей.

Судебное заседание состоялось без Вячеслава Гончаренко. В это время он находился в отпуске за пределами нашей страны.

Пастор Вячеслав Гончаренко

Суд постановил лишить здания церковь «Новая жизнь»

21 июля Минский городской Хозяйственный суд вынес решение о принудительном выкупе здания церкви «Новая жизнь», которое находится по адресу ул. Ковалева, 72. Здание должно быть выкуплено в 10-дневный срок за 37,5 млн. рублей (около 17 тыс. долларов). Решение вынес Александр Карамышев, судья Хозяйственного суда. Интересы Мингорисполкома в суде представлял Александр Казятников, главный специалист юридического отдела.

Представители церкви считают, что решение о выкупе не имеет никаких оснований.

Чиновники оценили здание в 30—35 раз дешевле его реальной стоимости. Кроме того, суд обязал церковь выплатить 310 тыс. рублей за расходы во время судебного процесса. 28 августа апелляционная инстанция Хозяйственного суда г. Минска признала это решение законным. После перевода денег на счет церкви, согласно закону, верующие в 10-дневной срок должны освободить здание.

5 октября верующие церкви «Новая жизнь» объявили пост-голодовку. Беспрецедентная акция протеста продлилась 23 дня

Поводом для начала голодовки-поста стал принудительный выкуп здания церкви «Новая жизнь». 29 сентября этого года, согласно решению Минского городского Хозяйственного суда (от 21 июля), деньги для принудительного выкупа (около 37,5 млн. белорусских рублей) были перечислены со счета Фонда Мингоримущество на счет церкви «Новая жизнь». После этого верующим было дано 10 дней на то, чтобы освободить здание. Срок истек 8 октября.

В ответ на эти действия 5 октября, в четверг, верующие церкви «Новая жизнь» объявили голодовку. Аксию начали 16 человек, а уже 10 октября в посте-голодовке находилось 132 человека со всей Беларуси.

Основные требования верующих:

- отменить решение Мингорисполкома, согласно которому церковь «Новая жизнь» лишилась земли и здания,
- разрешить перепрофилирование здания церкви в культовое.

«Мы хотим проводить здесь свои собрания и молиться», — заявили белорусские христиане. События вокруг церкви «Новая жизнь» подняли волну протеста среди верующих. Во время акции в здании церкви круглосуточно находились около 100 человек. Каждый день в здании на Ковалева, 72 проходили богослужения, в которых принимали участие греко-католики, римо-католики, прихожане Русской православной церкви, Апостольской православной церкви и протестанты разных деноминаций.

Голодающих отказались осматривать врачи

Врачи государственных поликлиник минского микрорайона Сухарево отказались осматривать голодающих и посоветовали им обращаться в скорую помощь. За все время голодовки четыре человека попали в реанимацию. У многих обострились хронические заболевания, люди теряли сознание и жаловались на головную боль.

Клеветнический репортаж на СТБ

Новой причиной судебного разбирательства стал визит съемочной группы телеканала СТБ на место голодовки. В здание журналистов не пустили, тем не менее, 14 и 15 октября в эфире канала прошли клеветнические репортажи о церкви «Новая жизнь». В репортаже чиновники Комитета по делам религий и национальностей озвучивали ложную информацию относительно церкви. В ответ на эти заявления верующие обратились в Прокуратуру с жалобой в адрес СТБ и в адрес журналистки Л. Джураевой (автора репортажа), потребовав опровергнуть ложь.

8 декабря в офис церкви «Новая жизнь» пришло письмо из Управления внутренних дел Администрации Центрального района г. Минска. В нем говорилось, что церкви отказано в возбуждении уголовного дела в отношении журналиста Л. Джураевой, а также в отношении участников этого сюжета А. Рябицевой и И. Янушкевича, «так как в действиях последних отсутствуют признаки какого-либо преступления».

Митинг в поддержку церкви

21 октября на пл. Бангалор в Минске состоялся митинг в поддержку церкви «Новая жизнь», в котором приняли участие около 2 тыс. человек. На митинге с требованиями восстановить справедливость выступили пастора разных евангельских деноминаций.

Пастору Вячеславу Гончаренко угрожают штрафом в 6 миллионов рублей

Церковь «Новая жизнь» подала заявление в Высший Хозяйственный Суд в связи с решением Мингорисполкома и Минского хозяйственного суда о передаче здания церкви на баланс ЖРЭУ Московского района.

26 октября в «Новую жизнь» пришло письмо из Высшего Хозяйственного Суда, в котором сообщалось, что пастор церкви Вячеслав Гончаренко может быть привлечен к ответственности за невыполнение постановления суда и оштрафован на 200 базовых величин — 6 миллионов 200 тысяч белорусских рублей (около 3000 долларов США).

Оштрафована Светлана Мацкевич, жена участника акции «Пост-голодовка» Владимира Мацкевича

26 октября жены участников голодовки вместе с детьми предприняли попытку попасть на прием к заместителю председателя Мингорисполкома М. Титенкову. Родственники голодающих хотели поговорить с чиновниками на тему голодовки и убедить их выполнить требования участников акции.

Светлана Мацкевич

Супругу одного из участников голодовки Владимира Мацкевича Светлану принудительно вывели из здания. В милицейской машине ее отвезли в Московский РУВД г. Минска для выяснения личности. Суд состоялся 27 октября в Московском суде г. Минска. Светлану Мацкевич оштрафовали на 5 базовых величин (155 тыс. белорусских рублей).

Власти г. Гомеля просят пасторов не участвовать в голодовке церкви «Новая жизнь»

Заместитель главы администрации по идеологии г. Гомеля в телефонных разговорах с пасторами полноевангельских церквей города просила их не присоединяться к акции протеста «Пост-голодовка» в поддержку церкви «Новая жизнь». «Ссылаясь на то, что «это не наши проблемы и минские власти сами разберутся с этим вопросом», она дала понять, что если мы будем поддерживать акцию «Новой жизни», то у нас самих начнутся проблемы», — сообщил один из участников встречи.

Участники акции «Пост-голодовка»

28 октября акция «Пост-голодовка» была приостановлена

Церковь «Новая жизнь» получила письмо о том, что решение Хозяйственного суда относительно церкви опротестовано коллегией Высшего Хозяйственного Суда. Эта новость стала причиной приостановки акции. 27 ноября стало известно, что решение, согласно которому церковь лишилась земли и здания, отменено коллегией Высшего Хозяйственного Суда. Однако в здании церкви по-прежнему оставались ночевать люди и каждый вечер проводились богослужения.

В отношении здания церкви «Новая жизнь» совершен акт вандализма

В ночь на **1 ноября** в отношении здания церкви «Новая жизнь» был совершен акт вандализма. На стенах появилась надпись «Тоталитарным

сектам — нет». Зданию был нанесен материальный ущерб. Верующие обратились в милицию. 17 ноября был получен отказ в возбуждении уголовного дела, на чем настаивала община, руководствуясь ст. 341 УК РБ «Осквернение сооружений и порча имущества».

Состоялось первое заседание Высшего Хозяйственного Суда по делу церкви

22 декабря состоялось первое заседание Высшего Хозяйственного Суда, на котором рассматривалось исковое заявление церкви «Новая жизнь» о признании незаконным решения Мингорисполкома от 17.08.2005 г. о лишении церкви права пользования землей с последующим принудительным выкупом здания.

Польского ксендза Антония Кочко оштрафовали на 62 тыс. белорусских рублей и запретили служить в Беларуси

Гражданин Польши 78-летний ксендз Антоний Кочко был оштрафован на 62 тыс. рублей (две базовые величины). Он сможет находиться в Беларуси до окончания срока действия визы только при условии, что не будет заниматься религиозной деятельностью.

Сотрудники милиции составили на священника два административных протокола за нарушения белорусского законодательства. Согласно документам, А. Кочко нарушил правила пребывания иностранных граждан на территории страны, так как «не прошел обязательную государственную регистрацию при въезде на территорию Беларуси».

Во-вторых, священник проводил богослужение в костеле, не имея на это разрешения. В соответствии с белорусским законодательством, иностранные священнослужители должны получить разрешение Комитета по делам религий и национальностей при Совете Министров на проведение религиозной деятельности. Данного разрешения у А. Кочко не было.

Ксендзу, обвиненному в нарушении части 1 статьи 185 Кодекса об административных правонарушениях (нарушение правил пребывания иностранных граждан в Республике Беларусь), угрожало наказание в виде предупреждения или штрафа до 20 базовых величин.

Следует отметить, что А. Кочко родился в Брестском районе Беларуси, где до сих пор живут его родственники, и последние 15 лет служил в деревне Замостье Слуцкого района Минской области. Находясь проездом в Минске, ксендз Антоний **22 сентября** отслужил мессу в Красном костеле, после чего был задержан представителями правоохранительных органов и оштрафован после составления протокола.

Беларуские католики обратились к А. Лукашенко с просьбой не высылать польских ксендзов

*Александр Кашкевич,
епископ Гродненской диоцезии*

В октябре верующие Гродненской диоцезии Беларускай римско-католической церкви обратились с посланием к Александру Лукашенко. В послании содержится просьба решить вопрос о продлении разрешения на работу на следующий год семи польским священникам и пяти монахиням.

Такое решение было принято верующими после того, как в августе 2006 г. Комитет по делам религий и национальностей при Совете Министров отказался продлить польским гражданам разрешение на работу, мотивируя свою позицию необходимостью трудоустройства ксендзов — граждан Беларуси, которые являются выпускниками Гродненской и Пинской

высших духовных семинарий по подготовке священнослужителей для Римско-католической Церкви.

Такой же ответ был получен католиками 26 сентября от гродненских властей в результате обращения, под которым подписалось несколько тысяч человек, с просьбой защитить священников и монахинь.

Епископ Гродненский, председатель Конференции Католических Епископов в Беларуси Александр Кашкевич обратился к верующим с просьбой о том, чтобы они молились за всех священников и монахинь, которые работают в диоцезии.

Также в костелах г. Гродно и гродненской области начался сбор подписей за продление властями визы на следующий год ксендзу Ярославу Грынашкевичу, редактору католической газеты «Слово жизни».

Тем не менее семь ксендзов из Польши, которые служат в Гродненской диоцезии, не получили разрешения на продолжение работы в следующем году. Также разрешение не было дано пяти монахиням, гражданкам Польши.

По данным на октябрь 2006 года, в Гродненской диоцезии работает около 170 приходов, в которых служит около 70 священников из Польши. Из всех 354 католических священников в Беларуси 170 — иностранцы, в большинстве случаев поляки.

В Бресте верующих «РПЦ Заграницей» заставляют отзывать свои подписи за регистрацию религиозной общины

В Бресте белорусские чиновники по соглашению с местными священниками Московского Патриархата оказывали давление на прихожан Русской Православной Церкви Заграницей с целью заставить их отозвать свои подписи с заявления о регистрации религиозной общины.

Частью процедуры регистрации является подписание как минимум 20 гражданами Беларуси заявления о намерении создать религиозную организацию, при этом они должны обозначить свое полное имя, адрес, дату рождения и поставить подпись.

Священники и прихожане православной церкви Московского Патриархата в Бресте пришли в квартиры тех, кто поставил свои подписи в заявлении о регистрации прихода РПЦЗ, и, по словам подписавшихся, вынуждали их отозвать свои подписи.

Русская Православная Церковь Заграницей, центр которой находится в США, разорвала отношения с Московским Патриархатом в 1927 году после того, как РПЦ приняла декларацию о лояльном отношении к Советскому Союзу.

Неизвестные осквернили вывеску протестантской церкви «Спасение» в Барановичах

В ночь с **10 на 11 октября** был совершен акт вандализма в отношении церкви «Спасение» (Союз Христиан Веры Евангельской) в Барановичах.

Вандалы черной краской написали «Не верь сектам» и забросали камнями и пустыми бутылками вывеску размером 5 на 2,5 м (это информационный бигборд с адресом и телефоном религиозной общины) на пересечении улиц Тельмана и Першукевича. Прихожане церкви обратились в милицию.

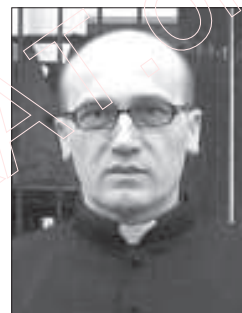
Оскверненная вывеска церкви «Спасение» Союза ХВЕ, г. Барановичи

На пастора в Крупках составили протокол за поддержку минской церкви «Новая жизнь»

30 октября пастора церкви Христиан Веры Евангельской в г. Крупки Минской обл. Николая Боричевского вызвали в РОВД и составили протокол за проживание в городе без прописки. Николай Боричевский прописан в Минске, однако с 1997 г. живет в Крупках, где несет служение пастора.

Пастор Боричевский считает, что такое внимание правоохранительных органов вызвано высказываниями пастора в поддержку акции протеста в минской церкви «Новая жизнь». 23 ноября, по словам пастора, его вызывали в райисполком и требовали разъяснить позицию по отношению к властям, демонстрируя в его отношении документы из КГБ Минской области.

1 декабря голодовку объявили прихожане католического прихода Девы Марии Остробрамской, Матери Милосердия в Гродно

кс. Александр Шемет

1 декабря впервые за историю белорусской Католической Церкви верующие во главе с ксендзом Александром Шеметом, настоятелем прихода Девы Марии Остробрамской, Матери Милосердия в Гродно, объявили голодовку. За неделю до этого католики провели акцию протеста перед зданием Гродненского исполкома, в которой приняло участие около 100 человек.

С 1997 года верующие не могут получить разрешение на строительство костела. Под строительство был выделен участок, однако разрешение, чтобы начать работу, христиане так и не получили. Прихожане не один раз обращались к властям, но никакого результата это не принесло. Приход находится в густонаселенном районе города и насчитывает около 5 тыс. человек. Службы проходили в часовне на 100 человек.

Пост-голодовку начали 10 человек. Ацию поддержал епископ гродненской диоцезии Александр Кашкевич. Чиновники некоторое время игнорировали голодовку, но на шестой день стало известно, что власти дали разрешение на строительство храма. 6 декабря ксендз Александр и 16 участников акции начали выход из голодовки.

«Искра, которая загорелась в Минске во время голодовки протеста в защиту церкви «Новая жизнь» Объединения общин Полного Евангелия, зажглась и в Гродно и победила в битве с несправедливостью. Однако это не конец борьбы с ущемлением прав христианской Церкви», — сказал в одном из интервью ксендз А. Шемет.

Неизвестные подожгли здание православной церкви в Мозыре

25 декабря неизвестные подожгли деревянную церковь Святого Георгия Победоносца в Мозыре. Спасатели, прибывшие на место пожара, не смогли спасти здание. Для поджога преступники использовали дизельное топливо, которым облили углы внутри храма. В результате церковь была полностью уничтожена огнем.

На стенах здания поджигатели выгравировали надписи сатанинского содержания. По факту поджога было возбуждено уголовное дело.

Это уже второй случай поджога православного храма в Мозыре. Полтора месяца тому назад попытка поджога была пресечена.

29 декабря бессрочную голодовку объявили верующие католического костела в д. Лаздуны Ивьевского района Гродненской области

Протест поддержал соседний приход в д. Юратишки. В голодовке приняло участие более 100 верующих.

Первыми бессрочную голодовку объявили верующие Вероника Скляпович, Янина Карпинская и Янина Сильванович (все пенсионного возраста). Они требовали у властей продлить визу настоятелю их прихода, гражданину Польши, ксендзу Мариушу Ильяшевичу. Около 100 человек из соседней с Лаздунами деревни Юратишки присоединились к акции протеста соседей, поддержав их требования.

Беларуские власти не дали священнику разрешения служить в беларуском костеле, ссылаясь на то, что в Беларуси без работы остаются выпускники местных католических семинарий.

Ксендз М. Ильяшевич служил в Беларуси 13 лет. Он помог отстроить костел в Лаздунах и помогал возводить храм в Юратишках. Его мать — беларуска, родом из Чашников, а отец освобождал Беларусь от фашистов. Верующие не добились для него разрешения властей, и 31 декабря ксендз Мариуш Ильяшевич был вынужден уехать из Беларуси.

Дадатак

лісты, дакумэнты, заявы, звароты

Будзем маліцца за Беларусь!

У сакавіку 2006 г. шэраг хрысціянскіх і грамадзкіх лідэраў выступілі з ініцыятывай супольнай малітвы за Беларусь. Яны заклікалі разглядаць кожную пятніцу як дзень усеагульнага зьмірэння, паста і малітвы. «У гэты дзень, штопятніцы, а 20:00 вечара зьвернем нашыя сэрцы да Магутнага Бога і ў адзінстве ўзьнясем малітвы аб міласці і ласцы для нашай нацыі», — гаворыцца ў Звароце, тэкст якога мы прыводзім ніжэй.

Мы звяртаемся да вас, хрысціяне: праваслаўныя, каталікі, эвангельскія хрысціяне, а таксама ўсе людзі добрага сумлення. У сённяшні час, няпросты для Беларусі, нам трэба аб'яднацца для паста і малітвы, каб прасіць Божай міласці для аздараўлення нашай нацыі.

Час сапраўды складаны. «І суд адступіў назад, і праўда стала здалёку, бо ісціна спатыкнулася на плошчы, і сумленнасьць ня можа ўвайсці. І ня стала ісціны, і той, хто бяжыць ад зла, падпадае пад зьявагу. І Госпад убачыў гэта, і агідна было вачам Яго, што няма суду» (Ісая 59:14—16).

Лік разводаў перавышае лік шлюбаў, кожнае чацьвертае дзіця нараджаецца па-за шлюбам, амаль кожны трэці мужчына схільны да алькагалізму, у адносінах паміж людзьмі пануюць злоба, хамства і хлусьня. Многія хрысціянскія сьвятыні зьяняжаныя, а хрысціянаў караюць за малітву ля іх сьценаў. Цемра атэізму, нэапаганства, бязглуздага спажывецтва і агрэсіўнага эгаізму ахутала краіну.

Аднак, «шмат можа ўзмоцненая малітва праведнага» (Якуба 5:16). Менавіта Госпад, сапраўдны Творца гісторыі, можа даць Сваю, так неабходную нам дапамогу, калі знойдуцца верныя, гатовыя стаць цвёрда ў малітве за сваю краіну.

Для гэтага давайце разглядаць кожную пятніцу як дзень усеагульнага зьмірэння, паста і малітвы.

У гэты дзень, штопятніцы, а 20:00 вечара зьвернем нашыя сэрцы да Магутнага Бога і ў адзінстве ўзьнясем малітвы аб міласці і ласцы для нашай нацыі. Прадметам нашых асаблівых, найбольш стараных малітваў мусяць стаць просьбы аб тым, каб праўда і справядлівасьць узялі верх на нашай зямлі, а ўсялякае беззаконьне было асаромлена.

Нашае грамадства стамілася ад бязьвер'я, абыхавасці і страху. Мы хочам, каб стандартам чалавечых узаемадачыненняў — ад найвышэйшых уладаў да самых бедных і непрыкметных грамадзянаў — стала

ўзаемная павага, аднасьць у Духу Сьвятым, а арыенцірам — Дзесяць Прыказаньняў Божых, правэранных часам і гісторыяй.

Таму мы прапануем усім людзям, вернікам розных канфэсіяў, праводзіць гэты дзень згодна з прынятымі формамі іх веравызнаньня, каб аб'яднаная наша малітва была пачутая Госпадам і прынесла дабраславеньне, ісціну і свабоду ў нашу краіну.

Як напісана ў Слове Божым: «І зьмірыцца народ Мой, які называецца імем Маім, і будуць маліцца, і пачнуць шукаць аблічча Майго, і зьвернуць з кепскіх шляхоў сваіх... то Я пачую з нябёсаў і прабачу грахі іхныя, і аздараўлю зямлю іх» (2 Кніга Хронік 7:14).

айцец Ян Майсейчык, грэка-каталік
пастар Эрнэст Сабіла, эвангельскі хрысціянін
прапаведнік Юры Сьмірноў, эвангельскі хрысціянін
пастар Андрэй Сідар, эвангельскі хрысціянін
бр. Аляксандар Пісарук (OFM), каталік
бр. Пётра Рудкоўскі (OP), каталік
бр. Апалінарыі Нікалаеў (манах-рэдэмптарыст CSSR), грэка-каталік
бр. Зьміцер Чарнелі (манах-рэдэмптарыст CSSR), грэка-каталік
айцец Ігар Лабацэвіч, грэка-каталік

Усяго — каля 350 подпісаў.

(Сайт ініцыятывы: www.zabelarus.info)

Пресвитерский Совет церквей Евангельских Христиан Баптистов Брестской области выразил свою обеспокоенность арестом пастора Вязовского

10 марта 2006 года состоялся Пресвитерский Совет церквей ЕХБ Брестской области, на котором обсуждались вопросы дальнейшей жизни и служения церквей. В заключение Совета был затронут вопрос ареста пресвитера автономной церкви ЕХБ Георгия Вязовского в г. Минске. Члены Совета решили направить письмо в Администрацию Президента Республики Беларусь, Генеральному Прокурору Республики Беларусь, Парламенту Республики Беларусь, Председателю Комитета по делам

религий и национальностей при Совете Министров Республики Беларусь следующего содержания:

«3 марта 2006 года состоялся суд над пресвитером Минской церкви ЕХБ «Завет Христа» Георгием Вязовским за проведение молитвенного собрания и изучения Библии (3-й главы Евангелия от Марка). Суд Партизанского района г. Минска обвинил Георгия Вязовского в нарушении статьи 167/1 административного кодекса РБ и подверг его аресту на 10 суток.

Это событие вызывает тревогу, глубокую обеспокоенность и говорит нам о преследовании наших единоверцев за распространение своих взглядов и убеждений в Республике Беларусь. Данный факт свидетельствует о нарушении прав и свобод, гарантированных Конституцией Республики Беларусь. Настоящее действие способствует разжиганию религиозной нетерпимости и неприязни, что запрещено законом Республики Беларусь «О свободе совести и религиозных организациях».

Арест и содержание под стражей в течение 10 суток священнослужителя Георгия Вязовского за распространение христианского учения и нравственных ценностей, является позором в области прав и гражданских свобод в Республике Беларусь. Надеемся, что здравый смысл и житейская мудрость в правовой оценке данного события со стороны органов государственной власти будет справедливой и объективной и подобное не повторится».

Члены Пресвитерского Совета

Открытое обращение Объединения Общин Христиан Полного Евангелия по поводу ареста пастора Георгия Вязовского

В 2002 году Религиозное Объединение Общин Христиан Полного Евангелия в Республике Беларусь обращалось в Национальное Собрание Республики Беларусь, выражая свою обеспокоенность противоречиями статье закона «О свободе совести и религиозных организациях» с Конституцией РБ и Международным правовым актом о гражданских и политических правах граждан РБ. При этом были получены заверения соответствующих органов власти, что данный Закон не будет ограничивать уже зарегистрированные религиозные организации, направленность Закона на ограничение влияния деструктивных сект в обществе.

К сожалению, действительность сегодняшнего времени подтверждает наши наихудшие опасения

Религиозное Объединение Общин Христиан Полного Евангелия в Республике Беларусь выражает озабоченность фактом привлечения к административной ответственности (административному аресту на 10 суток) пастора религиозной общины «Церковь Евангельских христиан баптистов «Завет Христа» Вязовского Георгия Владимировича.

Правоохранительные и судебные органы усмотрели нарушение законодательства со стороны пастора Вязовского Г. В. в том, что группа верующих граждан без разрешения органов исполнительной власти собралась в его частном жилом доме для молитвы и изучения Библии.

Статья 31 Конституции Республики Беларусь предусматривает, что каждый имеет право самостоятельно определять свое отношение к религии, единолично или совместно с другими исповедовать любую религию или не исповедовать никакой, выражать и распространять убеждения, связанные с отношением к религии, участвовать в отправлении религиозных культов, ритуалов, обрядов, не запрещенных законом.

В соответствии со ст. 18 Международного пакта о гражданских и политических правах и ст. 23 Конституции Республики Беларусь ограничение прав и свобод личности, в том числе и права на свободу вероисповедания, допускается только в интересах общественной безопасности, порядка, защиты нравственности, здоровья населения, прав и свобод других лиц.

Какую же общественную опасность и для кого представляют верующие граждане, собравшиеся для совместного исповедания религии? Можно ли говорить о соблюдении конституционных прав граждан, если за совместную молитву и изучение Библии их привлекают к ответственности?

Мы молимся за нашего брата пастора Георгия Вязовского и призываем государственные органы проявлять благоразумие, мудрость и здравомыслие в вопросах свободы вероисповедания.

Совет Епископов РООХПЕ в РБ

Зварот каталіцкіх манахаў з нагоды падзеяў сакавіка-2006

Мы, група каталіцкіх манахаў, ад свайго імя хочам звярнуцца да палітыкаў і ўсіх людзей добрай волі з нагоды апошніх падзей у Беларусі.

«І суд адступіў назад, і праўда стала здалёку, бо ісціна спатыкнулася на плошчы, і сумленнасць не можа ўвайсці. І ня стала ісціны, і той, хто бязь ад зла, падпадае пад знявагу. І Госпад убачыў гэта, і агідна было вачам Яго, што няма суду, што няма заступніка» (Ісая, 59:14—16).

Як хрысціяне мы верым, што цяперашні прэзідэнт можа мець сваю ўладу з Божай волі, аднак мы не верым, што з Божай воляй суадносяцца таксама хлусня, запалохванні, гвалт і пераследаванні, што адбываюцца ў Беларусі. Як хрысціяне мы вызнаем дзяржаўную ўладу, але як хрысціяне мы таксама не можам не рэагаваць на грэх. Мы жадаем і молімся, каб над нашай краінай і народам споўнілася Божая воля. Але яна не можа споўніцца ва ўмовах, калі нішчыцца свабода чалавека, якую Сам Творца паважае і ніколі не парушае, пакідаючы нам вольны выбар, так што нават даў людзям распяць Свайго Сына; ва ўмовах, калі людзі не маюць магчымасці свабодна прыняць Божую волю з-за таго, што хтосьці пакланяецца ідалу Ўлады.

Таму і звяртаемся да ўсіх, а асабліва да палітыкаў, не называючы па зразумелых прычынах сябе. Мы хочам выказаць свой погляд на шлях, якім трэба ісці да свабоды, і просім прыслухацца да нашага меркавання. Шлях нам бачыцца толькі адзін — у звароце да Госпада: «Пагляньце на даўнія роды і пабачце: хто верыў Госпаду — і быў засаромлены? або хто перабываў у страху Яго — і быў пакінуты? або хто клікаў да Яго, і Ён не глянуў на яго... аддадзімся ж у рукі Госпада, а не ў рукі людзей; бо якая веліч Яго, такая і міласць» (Сір. 2:10, 18). Няма шанцаў чагосьці дамагчыся без Бога. Госпад звяртаецца да нас:

«Май надзею на Госпада, будзь мужны; і хай мацуецца сэрца тваё, май надзею на Госпада» (Пс. 27:14). «Даручы Госпаду дзеі твае, і намеры твае здзейсяцца» (Прып. 16:3). Вось жа што мы прапануем для перамогі.

Найперш трэба прасіць Госпада пра дапамогу. І будзьма ўпэўненыя, што нашыя просьбы будуць пачутыя. «Вось, рука Госпада не пакарацела, каб ратаваць, і вуха Яго не ацяжэла, каб чуць. А беззаконні вашыя зрабілі падзел паміж вамі і Богам вашым, і грахі вашыя адварочваюць аблічча Яго ад вас, каб не чуць» (Іс. 59:1, 2).

З просьбаю пра дапамогу цесна звязанае нашае асабістае навяртанне да Бога. «Калі вы будзеце рабіць паводле пастаноў Маіх і заповедзі Мае будзеце шанавальні і выконваць іх... пашлю мір на зямлю... і прагнацьмеце ворагаў вашых... пяцёра з вас прагоняць сто, і сто з вас прагоняць дзесяць тысяч...» (Ляв. 26: 3, 6—12). «На многае здольная шчырая малітва праведніка» (Як. 5:16).

Мусім пакорліва спадзявацца на Бога. Не павінны пакладаць надзею на свае сілы, не можам быць упэўненымі, што самі зможам усё зрабіць. Цяпер маем плады сваіх дзеянняў. Прышоў час сказаць: «Госпадзе, Ты бачыш, што мы самі не здольныя штосьці зрабіць, дапамажы Ты нам!» Даверымся нашаму Айцу! Будзем усе поспехі звязваць з Яго сілаю і праслаўляць Бога за ўсё, што атрымаецца дасягнуць, нічога не прыпісваючы сабе. «Спадзявайся на Госпада ўсім сэрцам тваім і не кладзі надзеі на розум твой. На ўсіх дарогах тваіх спазнавай Яго, і Ён выпрастуже шляхі твае. Ня будзь мудрацом у вачах тваіх; бойся Госпада, і пазбягай ліха» (Прып. 3:5—7).

Для таго, каб Бог атрымаў магчымасць дзейнічаць, нам трэба адчыніць дзверы любові. Прабачым ад душы ўсе крыўды, пакінем думкі пра помсту. І будзем маліцца за нашых ворагаў па словах Хрыста: «А Я кажу вам: любіце ворагаў вашых, дабраслаўляйце кляцьбітоў вашых, рабеце дабро ненавіснікам вашым і маліцеся за крыўдзіцеляў вашых і за ганіцеляў вашых; каб сталіся вы сынамі Айца вашага, Які ёсць у нябёсах; бо Ён загадвае сонцу Свайму ўзыходзіць над ліхімі і добрымі і пасылае дождж на праведных і няправедных» (Мацв. 5:44, 45).

І апошняе — гэта святасць намеру. Мэта пераменаў павінна быць сугучнаю з Божою справаю збаўлення чалавецтва, каб тое новае не аказалася горшым за гэтае старое. Не можа Бог дапусціць замену зла на яшчэ большае зло. Ліберальная свабода Захаду наўрад ці можа ў Божых вачах стаць альтэрнатываю дыктатуры. «Бо толькі Я ведаю намеры, якія маю пра вас, кажа Гасподзь, намеры на дабро, а не на ліха, каб даць вам будучыню і надзею. І ўсклікнеце Мне, і пойдзіце і памоліцеся Мне, і Я пачую вас; і пашукаеце Мяне і знойдзіце, калі пашукаеце Мяне ўсім сэрцам вашым» (Ер. 29:11—13).

Калі мы будзем гэтага прытрымлівацца, плады пабачым нашмат раней, чым можна сабе ўявіць. Ахвяруем жа Госпаду за нашу Радзіму свае чыстыя сэрцы! Звернемся да штодзённай малітвы раніцай і вечарам, да ўдзелу ў Службе Божай, да посту ў вызначаныя дні, да справаў міласэрнасці, да чытання Святога Пісання. Так мы станем справядлівымі ў Божых вачах, а «сэрцам ўпакораным і зміраным Бог не пагарджае» (Пс. 50:19). І калі Госпад аб'явіць нам сваю славу праз Свае дзеі, асцерагайма, каб гэтую славу хто-небудзь з нас не запісаў на свой рахунак, каб не пра нас была сказана: «Бо яны народ, які страціў розум, і няма ў іх сэнсу. О, калі б яны памеркавалі, падумалі пра гэта, уразумелі, што з імі будзе! як бы мог адзін пераследаваць тысячу і двое прагнаць цемру, калі б Скала іхняя не выдаў іх, і Гасподзь не аддаў іх!» (Друг. 32:28—30).

Першыя ж плады нашых малітваў ужо прысутныя. Як сказаў адзін з замежных каталіцкіх біскупаў, гаворачы пра Беларусь: «Гэтыя людзі ўжо свабодныя. Гэта была іх перамога, якую можна параўнаць з Вялікаю Пятніцаю Ісуса Хрыста. «Бацька» яшчэ не ведае, што ён ужо не мае ўлады над імі». Так, як на крыві мучанікаў паўстала Царква, так на пераследаваннях паўстане Свабода. «Не марудзіць Гасподзь з выкананнем абяцання, як некаторыя лічаць гэта марудлівасцю; а доўга трывае нас, не хочучы, каб хто загінуў, а каб усе прыйшлі да каення» (2 Пт. 3:9).

Памятайма таксама пра тое, што нават нацыянальныя сімвалы Беларусі клічуць нас да Бога — гімн «Магутны Божа», бел-чырвона-белы сцяг, колеры якога сімвалізуюць святасць і любоў, і герб «Пагоня» з крыжам св. Ефрасінні, які нам нагадвае св. Казіміра, або св. Юрыя, або і Само Слова Божае (Ісуса Хрыста), якое ў Апакаліпсісе падаецца ў выглядзе белага вершніка з мячом (Адкр. 19:11). Ды і галоўнае нацыянальнае свята — Дзень Волі — якраз супадае з Дабравешчаннем Найсвятой Багародзіцы. Таму будзем працягваць нашыя малітвы, пашыраючы і паглыбляючы іх!

Найсвятая Багародзіца, св. Ефрасіння, св. Язафат, св. Казімір і ўсе святых заступнікі беларускага народу, маліце Бога за нас!

Заявление церкви «Новая жизнь» в связи в началом акции «Пост-голодовка»

В 2002 г. церковь «Новая жизнь» на законном основании приобрела здание по адресу г. Минск, ул. Ковалева, 72 общей площадью 1641 кв. метр.

17 августа 2005 г. Мингорисполком принял решение № 1391, которым церковь была лишена права пользования земельным участком с последующим принудительным выкупом здания церкви.

29 сентября 2006 г. фондом Мингоримущество были перечислены деньги в сумме 37,5 млн руб. на банковский счет церкви. После этого было дано 10 дней на освобождение здания. Этот срок истекает 8 октября. Начиная с 9 октября, Мингорисполком может потребовать передачи здания.

Для исполнения своих незаконных решений Мингорисполком использовал Хозяйственный суд г. Минска. Мы не согласны с действиями Мингорисполкома и продолжаем опротестовывать их в установленном законодательством порядке.

Помимо этого, мы начинаем акции протеста, поскольку правда на нашей стороне.

С четверга, 5 октября, началась пост-голодовка с целью привлечь общественное внимание к нашей проблеме. К этой акции начинают присоединяться верующие других церквей.

Каждый вечер в 19:00 здесь, в здании церкви, будут проходить общие молитвенные служения, на которых будут присутствовать христиане Беларуси.

Также на 21 октября подана заявка на проведение митинга протеста на площади Бангалор.

Всеми этими действиями мы хотим только одного: восстановить справедливость. Наши требования заключаются в следующем:

- 1) отменить решение Мингорисполкома о лишении церкви земли и здания;**
- 2) разрешить перепрофилирование здания церкви в культовое.**

Мы надеемся на благоразумие Мингорисполкома и на принятие с его стороны справедливых решений.

Если Мингорисполком будет продолжать игнорировать наши требования или начнет действовать агрессивно, мы оставляем за собой право несанкционированных публичных выступлений.

6 октября 2006 г.

«Война с протестантами»

Заявление Ивана Пашкевича, советника председателя Союза Евангельских Христиан Баптистов Беларуси

Правовой беспредел чинят все структуры государственной власти по отношению к церкви евангельских христиан «Новая жизнь». И минская городская власть, и Высший Хозяйственный Суд, и Администрация Президента вышли не только за пределы действующего законодательства, но и перешагнули статьи белорусской Конституции. Церковь, организованная по закону, преобретшая здание по закону, действующая в рамках закона, по вине власти оказалась вдруг вне закона. Отнят молитвенный дом, отняты средства, вложенные на его ремонт, отнято право на евангельское служение. Государство во главе с Лукашенко запретило тысяче верующих собираться вместе для молитвы и чтения Библии.

Лукашенко в открытую повел войну против протестантской церкви в Беларуси. Аресты проповедников и пастырей, наложение на служителей церкви непосильных штрафов, закрытие молитвенных домов, отказ в регистрации новых церквей — вот набор военных средств «православного атеиста» в отношении евангельских христиан. За его двенадцатилетнюю президентскую деятельность ни одна евангельская церковь, в том числе и католическая, не получила в Минске ни одного земельного участка и разрешения на строительство церкви.

Сотни молитвенных домов не могут зарегистрироваться как культовые здания, а значит верующие не могут собираться для прославления Господа. Как и в советские времена, сотрудники КГБ ведут слежку за церковными работниками, бесцеремонно приглашают их на беседы в свои кабинеты.

«Православный атеист», как себя называет А. Лукашенко, войну с верующими ведет в открытую, игнорируя протестную реакцию даже международных структур. Пользуясь неограниченной властью и безнаказанностью, он начал очередную расправу с церковью, членами которой являются более тысячи верующих. Ученик Лукашенко достоин своих безбожных учителей Ленина-Сталина, которые так же бульдозерами сносили храмы и отправляли в тюрьмы людей только за то, что они верили в Бога.

Часть евангельских христиан из церкви «Новая жизнь» объявили голодовку. Таким образом они хотят привлечь внимание общественности к безбожным, антиконституционным действиям властей.

К сожалению, впереди их ждут еще большие трудности. Очень хорошо зная характер Лукашенко, следует ожидать арестов голодающих, применения против них сил ОМОНа, избиений, не удивлюсь, если спецтехника разрушит здание молитвенного дома, как это было недавно в отношении автокефальной православной церкви.

Библия учит, что христиане бывают иногда притесняемы, но и в этом случае не стеснены, находятся в отчаянных обстоятельствах, но не отчаиваются, бывают гонимы, но не оставлены, бывают низлагаемы, но не погибают (2 Кор. 4:8). Мы знаем, что впереди у Лукашенко и таких как он сам, мирской суд и суд Божий. Но мы как истинные христиане не жаждем крови, а молимся за него и подобных Лукашенко и просим: «Прости их, Боже, ибо не ведают, что творят».

*Иван Пашкевич,
Советник председателя
Союза Евангельских Христиан Баптистов*

Калектыўны зварот да вернікаў і душапастыраў усіх рэлігійных аб'яднанняў Беларусі

*прадстаўнікоў грамадзянскай супольнасці краіны з нагоды па-
дзеяў вакол царквы «Новае жыццё»*

Любыя ў Госпадзе браты і сёстры! Мы, прадстаўнікі грамадзянскай супольнасці краіны, звяртаемся да Вас з просьбай пачуць голас гнаных вернікаў царквы «Новае жыццё», якіх пазбаўляюць іхнага храма.

Цягам апошніх гадоў у Беларусі нарастае непаразуменне паміж уладамі і рэлігійнымі арганізацыямі. Шматлікія канфліктныя сітуацыі пагражаюць грамадзянскаму міру і стабільнасці ў грамадстве.

Просім Вас выказаць Вашу салідарнасць з вернікамі «Новага жыцця» ў іх законных патрабаваннях і дапамагчы абараніць правы на свабоду веравызнання.

Просім Вас давесці сваю пазіцыю да ведама ўладаў і сваіх супольнасцяў.

30 кастрычніка 2006

Заява МГА «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» ў падтрымку царквы «Новае жыццё»

МГА «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» выказвае глыбокую заклапочанасць і разуменне праблем, якія вымушана паўсталя перад мінскай пратэстанцкай царквой «Новае жыццё» Аб'яднання суполак Хрысціян Поўнага Евангелля ў Рэспубліцы Беларусь.

Нежаданне мясцовых уладаў (Менгарвыканкама) надаць культавы статус будынку царквы (м-н Сухарава, вул. Кавалёва, 72), захады па фактычнай экспрапрыяцыі будынку і зямельнага надзелу вакол яго носяць гвалтоўны і несправядлівы характар. Усё гэта яскрава нагадвае адрынутыя гісторыяй ленінска-сталінскае ды хрушчоўскае «змаганні з рэлігіяй» і патыхае палітыкай «ваяўнічага атэізму». І ў той жа час на высокім дзяржаўным узроўні гучаць запэўніванні ў зацікаўленасці і гатоўнасці ўлады да плённага супрацоўніцтва з рэлігійнымі сацыяльнымі інстытутамі. Як гэта разумець?!

Сябры Згуртавання салідарызуюцца з сотнямі вернікаў, якія здзяйсняюць духоўны подзвіг у імя Госпада, шляхам галадоўкі пратэстуючы супраць беззаконня і парушэння сваіх грамадзянскіх і рэлігійных правоў. Трагізм сітуацыі заключаецца ў тым, што нават такая ахвярнасць доўгі час застаецца па-за ўвагаю абыякавага чынавенства. Аб якой жа духоўнасці і вышэйшай справядлівасці сучаснага беларускага ладу можна казаць?!

Статутнай мэтай дзейнасці МГА «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» з'яўляецца якраз яднанне і кансалідацыя беларусаў незалежна ад іх палітычных поглядаў і рэлігійных перакананняў. Прадстаўнікі беларускай дыяспары жывуць у краінах свету з самымі рознымі дамінуючымі веравызнаннямі, у тым ліку з пераважна пратэстанцкім насельніцтвам. Зразумела, што такія неабачлівыя крокі з боку гарадской улады ў адносінах да вернікаў царквы «Новае жыццё» самым негатыўным чынам адбіваюцца на прэстыжы Рэспублікі Беларусь у міжнародным супольніцтве і ўскосна закранаюць інтарэсы замежных беларускіх зямляцтваў.

З часоў беларускай дзяржавы Вялікага княства Літоўскага, у якім прыняты рэлігійнай верацярпімасці быў замацаваны ў спецыяльных артыкулах знакамітага айчыннага Статута ВКЛ 1588 г., для беларусаў як нацыі характэрныя канфесійная талерантнасць, духоўнасць і спагада ў вырашэнні грамадскіх і жыццёвых спраў.

Вось чаму МГА «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына» звяртаецца да ўсіх зацікаўленых афіцыйных асобаў і грамадскіх структур з просьбай як мага найхутчэй вырашыць узніклы канфлікт з улікам пажаданняў вернікаў і надалей пазбягаць падобных інцыдэнтаў на рэлігійнай глебе. Гэта не толькі дапаможа захоўваць сацыяльны спакой у беларускім грамадстве, але і будзе спрыяць годнаму пачуванню суверэннай і незалежнай Рэспублікі Беларусь у сусветнай цывілізацыйнай прасторы XXI стагоддзя.

*Управа
МГА «Згуртаванне беларусаў свету «Бацькаўшчына»
24.10.2006 г.*

Зварот Біскупа Гродзенскага Аляксандра Кашкевіча ў сувязі з выдаленнем каталіцкіх святароў

11 снежня 2006

Паважаныя Браты ў святарстве, дарагія Сёстры-законніцы, Узлюбленыя Дыццэзіяне!

Існуючая сітуацыя прадыхтавала мне напачатку кастрычніка звярнуцца да вас з просьбай маліцца ў інтэнцыі святароў сясцёр-законніц, якія працуюць у нашай Дыяцэзіі. Гэта было выклікана адмовай з боку прадстаўнікоў дзяржаўнай улады даць дазвол на працу для 7 святароў і 5 законных сясцёр з Польшчы у 2007 г.

Дзякую вам за сведчанне малітоўнага адзінства і дзейснага клопату пра вашых пастыраў. Аднак надалей патрэбна падтрымка з вашага боку, асабліва ў бягучы момант, памятаючы пра тое, што мы складаем адно ў Хрысце. Я звяртаюся да вас у сувязі з лістом, атрыманым 2 снежня з Савета Міністраў. Ліст гэты падпісаны Леанідам Паўлавічам Гуляка, упаўнаважаным па справах рэлігій і нанянальнасцяў, і з'яўляецца адказам на просьбу тысяч вернікаў, якія звярнуліся да ўладаў з просьбай перагледзець рашэнне адносна рэгістрацыі святароў і законных сясцёр з Польшчы, якія працуюць у нашай Дыяцэзіі. Як Біскуп Гродзенскай Дыяцэзіі і Старшыня Канферэнцыі Каталіцкіх Біскупаў Беларусі я некалькі разоў асабіста звяртаўся да ўладаў з просьбай адклікаць рашэнне. Двойчы ездзіў ў Менск і разам з біскупам Антоніем Дзям'янкам і біскупам Уладзіславам Блінам размаўляў на гэту тэму з упаўнаважаным па справах рэлігій і нанянальнасцяў. Да сёняшняга дня — 5 снежня — чакаю адказу на ліст, скіраваны мною ў Адміністрацыю Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь. Нягледзячы на ўсе нашыя намаганні атрымаць станоўчы адказ на просьбу Камітэт па справах рэлігій і нанянальнасцяў пры Савеце Міністраў пакінуў сваё рашэнне ў сіле: да канца снежня святары і законныя сёстры, якія не атрымалі дазвол на рэгістрацыю, павінны будучы пакінуць месцы сваёй працы і выехаць з Беларусі. У тым жа лісце Савет Міністраў, цытуючы закон Рэспублікі Беларусь, прапануе мне як біскупам, адказнаму за Гродзенскую Дыяцэзію, магчымасць запрашаць іншых святароў з Польшчы. У сувязі з такім рашэннем і прапановай я выказваю свой смутак і пратэст. Улада ў Касцёле, згодна з правам Усеагульнага Касцёла, належыць біскупам. Заканадаўства нашай краіны таксама пакідае дыяцэзіяльнаму біскупаму

свабоду выбару пры запрашэнні на працу грамадзян іншых краін. Таму знешняе ўмяшанне ў правамоцную дзейнасць дыяцэзіяльнага біскупа з'яўляецца парушэннем права і парушэннем свабоды Касцёла. Яшчэ ў чэрвені я прадставіў уладам спіс святароў і законных сяцёр, якія заста-нуцца працаваць у нашай Дыяцэзіі ў 2007 годзе і гэтым выказаў усім ім свой пастырскі давер. Не бачу прычыны, на якой належала б гэты давер адклікаць. Святарам і сёстрам, якім адмовілі ў праве на працу, улады таксама не паведамілі прычыны адмовы, якія б супярэчылі заканадаў-ству нашай краіны. Я прашу ўсіх Вас, Шаноўныя Святары, законныя Сёстры і Узлюбленыя Дыяцэзіяне, працягваць маліцца. Таксама пра-шу вас, каб сваю малітоўную салідарнасць з вашым біскупам, святарамі і законнымі сёстрамі вы пашырылі для станоўчага вырашэння справы будоўлі касцёлаў у новых мікрараёнах нашых гарадоў. Свабода Касцёла мае свае карані ў збаўчай місіі Езуса Хрыста, а ў заканадаўстве зама-цавана з погляду на непазбыўнае права людской асобы. Мы не можам заняцца місію, даручаную Касцёлу. Мы жывём таксама ў краіне, якая гарантуе свабоду асобы і не трацім надзеі, што яна будзе шанаватца.

*З малітвай і пастырскім благаслаўленнем,
Аляксандр Кашкевіч,
Гродзенскі Біскуп*

Павал Севярынец, хрысціянін, грамадзкі лідэр, пісьменьнік, з 1999 да 2004 гг. — старшыня «Маладога Фронту».

У 2005 годзе абвінавачаны ў арганізацыі ак-цыяў пратэсту, якія адбыліся ў Менску пасля Рэ-ферэндуму. Асуджаны на тры гады абмежавання волі, г. зв. «хіміі». З улікам амністыі тэрмін ска-рочаны да двух гадоў. Адбывае пакараньне на ле-санарыхтоўках у вёсцы Малое Сітна ў Полацкім раёне Віцебскай вобласці.

Зьміцер Дашкевіч, эвангельскі хрысціян-ін, лідэр «Маладога Фронту». 1 лістапада 2006 г. быў асуджаны на паўтары гады турмы за ўдзел у незарэгістраванай арганізацыі.

Адбывае пакараньне ў Шклоўскай калёніі.

ХРЫСЦІЯНСКІ ПРАВААБАРОНЧЫ ДОМ —

гэта ініцыятыва, якая ўзьнікла ў адказ на прыцягненне беларускімі ўладамі правоў хрысціянаў.

Сваёй мэтай Хрысціянскі Праваабарончы Дом бачыць інфармацыйную і юрыдычную падтрымку хрысціянаў розных канфэсіяў, абарону прынцыпаў справядлівасці і стандартаў высокай маралі ў беларускім грамадстве, а таксама інфармаванне аб сытуацыі ў галіне права на свабоду веравызнання ў нашай краіне.

Кантакты:

тел. +375 29 702 03 05

christian.house@gmail.com

www.christianhouse.info

Маніторынг складзены паводле ўласнай інфармацыі
Хрысціянскага Праваабарончага Дому, а таксама па матэрыялах сайтаў:
www.svaboda.org, www.spring96.org, www.charter97.org, www.newlife.by,
www.bchd.info, www.info.belreform.org, www.jesuschrist.ru, www.krinica.org,
www.belngo.info, www.zabellarus.info, www.post-golodovka.org,
www.churchby.info, www.forum18.org і інш.

Аргкамітэт партыі «Беларуская Хрысціянская Дэмакратыя»

ХРЫСЦІЯНСКІЯ ПРЫНЦЫПЫ І БЕЛАРУСКІ ПАТРЫЯТЫЗМ

Беларусь востра патрабуе палітычнай сілы, дзейнасьць якой заснаваная на падмурку хрысціянскіх прынцыпаў і беларускага патрыятызму. Такой сілай павінна стаць «Беларуская Хрысціянская Дэмакратыя».

Арыенцірам у нашай дзейнасьці зьяўляецца праца такіх беларускіх дзеячоў-хрысціянаў, як Эўфрасіньня Полацкая, Кірыла Тураўскі, Францішак Скарына, Мікалай Радзівіл Чорны, Астафій Валовіч, Язэп Ручкі, беларускія хрысціянскія дэмакраты пачатку XX стагодзьдзя.

Беларуская хрысціянская дэмакратыя выступае за пабудову незалежнай, эўрапейскай, эканамічна і духова разьвітай Беларусі — зямлі, якую даў нам Госпад Бог.

ЗА ШТО ВЫСТУПАЕ ХРЫСЦІЯНСКАЯ ДЭМАКРАТЫЯ?

- за сумленную, маральную, адказную палітыку;
- за абарону хрысціянскіх каштоўнасьцяў ва ўсіх сфэрах жыцьця;
- за першынство Закону як грунту справядлівага дзяржаўнага ладу й грамадзкага парадку;
- за дзяржаву, якая стварае максымальна спрыяльныя ўмовы для росквіту сям'і й разьвіцьця асобы;
- за незалежную Беларусь;
- за прыватную ўласнасьць як гарантыю індывідуальнай свабоды;
- за разьвіцьцё беларускай культуры і дыялёг зь іншымі культурамі;
- за разумнае экалягічнае гаспадараньне на сваёй зямлі;
- за адкрытую палітыку ў адносінах з усім сьветам;
- за моцнае мясцовае самакіраваньне;
- за свабоду сумленьня й хрысціянскую талерантнасьць;
- за спрашчэньне бюракратычных працэдур і зьніжэньне падаткаў.

Кантакты:

Аляксей Шэін (8-029) 651-26-65
Віталь Рымашэўскі (8-029) 763-59-54
Георгі Дмітрук (8-029) 724-51-56
Павал Севярынец (8-029) 516-08-61
220109, г. Менск, а/с 290
E-mail: bchd.info@gmail.com
Сайт: <http://bchd.info>